

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie. — „Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsz 75 ct., drugich 30 ct. — „Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.” „Tygodnik Ilustrowany” dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej” kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Boulevard Raspail, Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła oficyała pocztowego Józefa Laudyna ze Lwowa do Krakowa, a asystentów pocztowych: Jana Baczyńskiego z Krakowa do Nowego Sącza i Ludwika Haleczkę z Nowego Sącza do Lwowa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 sierpnia.

Zaledwie cesarz Wilhelm przybył w powrocie z Anglii do swej rezydencji, została ogłoszona dymisya pruskiego ministra spraw wewnętrznych, dr. Herrfurtha, o której mówiono i pisano od dwóch tygodni, jak o rzeczy, nieulegającej żadnej wątpliwości.

Chociaż nie wiadomo jeszcze, co ostatecznie spowodowało p. Herrfurtha do ustąpienia, to przecież nikomu nie jest tajemnicą, iż stanowisko jego, jako ministra spraw wewnętrznych, już od samego początku urzędowania, które przypada na ostatnie chwile panowania cesarza Fryderyka III, było podminowane. Stronnictwo konserwatywne i koła szlacheckie nie mogły mu przebaczyć, iż zajął miejsce p. Puttkamera, należącego do szczytów i ciałem do owych kół i protegowanego przez nie wszystkimi siłami. A ponieważ p. Herrfurth w kwestyi projektu szkolnego byłego ministra wyznał i oświadczył, hr. Zedlitz, należał do tych członków gabinetu, którzy zwichnęli ten projekt, i spowodowali tem samem ustąpienie hr. Zedlitz, więc ostatnimi czasy wzmożła się jeszcze silniej niechęć przeciw niemu żywiona przez konserwatywnych, będących gorącymi zwolennikami, zarówno samego projektu, jak i jego autora. To też już wtedy, gdy kanclerz Caprivi czuł się spowodowany złożyć gościnność prezesa ministerstwa pruskiego, a na

jego miejsce został zamianowany hr. Eulenburg, bez właściwego portfelu, przypuszczano ogólnie, że stan ten był tylko tymczasowy i że niezadługo ustąpi ze swego stanowiska minister spraw wewnętrznych, pan Herrfurth, a tekę jego obejmie hr. Eulenburg, który takową przez czas krótki dzierżył, a złożył ją pod niezbyt delikatnym naciskiem wszechwładnego podówczas ks. Bismarcka.

Przewidywania te ziściły się w zupełności. P. Herrfurth ustępuje ze swego stanowiska po czteroletniej zaledwie działalności, a chociaż okres, w którym zasiadał w radzie korony, nie był po temu, aby mógł być rozwinąć szerszą czynność, górowały w nim bowiem sprawy wojskowe i finansowe a umysły były zaprzątnięte przeobrażeniem się stronnictw, to przecież powiodło się mu dokonać jednego dzieła, które mu zapewni wdzięczną pamięć. Mamy tu na myśli ordynacyę gminną dla W. Ks. Poznańskiego i Prus zachodnich, dzięki czemu prowincye te zostały zrównane pod względem samorządu z innymi prowincjami pod berłem pruskim. Lecz z innego jeszcze powodu imię ustępującego ministra pozostanie sympatycznym ludności polskiej. Sprawiedliwy i skory do dawania posłuchu zażaleniom wnoszonym do niego, starał się, o ile to było możliwem, łagodzić groźbę położenia wytworzonego systemem bismarkowskim. Polacy zawdzięczają mu, iż surowe prawo banicyjne, jeżeli nie zostało zniesione, to było wykonywane bardzo łagodnie; zawdzięczają mu położenie tamy nadużyciom przy wyborach, uchylenie wielu dokuczliwych zarządzeń upozorowanych przepisem o języku urzędowym, a wreszcie prawidłowe wykonywanie dozoru nad polskimi towarzystwami i zgromadzeniami, które za czasów ks. Bismarcka były tak skrepowane, iż zaledwie mogły oddychać.

W całej swej karierze zyskał sobie p. Herrfurth sławę znakomitego urzędnika administracyjnego, a powagą w całym tego słowa znaczenia był w dziedzinie ustroju gmin i podatkowości gminnej. Z licznych jego prac na tem polu wymieniamy przede wszystkim cenny komentarz do podatkowości gminnej, pisma o opodatkowaniu Towarzystw akcyjnych i asekuracyjnych, przy-

pusach, podręcznik do pruskiej rachunkowości i kasowości i t. d.

Następca p. Herrfurtha, hr. Eulenburg, zalicza się do kół ściśle zachowawczych. Chociaż nie przypuszczają, by dokonana właśnie w ministerstwie zmiana miała spowodować jakieś przewroty na polu ekonomicznym i społecznym, to przecież tu i owdzie daje się uczuwać pewne zaniepokojenie, czy rządy hr. Eulenburga będą tak samo bezstronne jak jego poprzednika.

KORESPONDENCJE

Poznań, 9 sierpnia.

(Zjazd przemysłowców).

(H) Gród nasz cichy zazwyczaj i pozabawiony wielkomięskiego ruchu, zwłaszcza w porze obecnej, przedstawiał w ostatnich trzech dniach obraz niezwyklego ożywienia. Ze wszystkich stron Księstwa a nawet z innych prowincyi napływali od soboty liczni goście dla wzięcia udziału w zjeździe przemysłowców polskich, o którego celach i znaczeniu pisałem w jednym z poprzednich listów. Pierwsze uroczyste zebranie zjazdu odbyło się po nabożeństwie w niedzielę o godzinie 12 rano, a chociaż ku temu wybrano najobszerniejszą salę, jaką w ogóle Poznań posiada, nie mogła ona pomieścić wszystkich uczestników. Zebranie zajął prezes komitetu urządzającego, szambelan poseł p. Stefan Cegielski. W dłuższem, pełnem wniośliwych myśli przemówieniu skreślił on najpierw trudności, jakie musi pokonywać polski przemysłowiec, trudności nieznane gdzie indziej. Gdy bowiem przemysłowcy innych narodów n. p. Anglii, Francuzi, Niemcy mogą swobodnie poświęcić cały swój czas doskonaleniu się w swoim zawodzie i wyteżyc wszystkie swe siły w kierunku zarobkowości płynącej z tego źródła, polskiego przemysłowca przygniata ciągle troska o przyszłość jego dzieci, które nie mają sposobu uczęść się pisać i czytać w języku ojczystym, wystawione są na niebezpieczeństwo pod względem narodowości i prze-

nań religijnych. Ojciec widzi klęskę grozącą dziecku w jego najświętszych uczuciach i bądżto odrywa się od pracy zawodowej, aby wraz z żoną być nauczycielem jego, bądżto łoży swój ciężko zapracowany grosz na opłacenie prywatnej nauki. Mowca zastrzegł się przeciw temu, jakby chciał tutaj wciągnąć sztucznie kwestyę polityczną; jeżeli jednak potrafił o nią, to dla tego tylko, że brak wykładu języka ojczystego w szkołach uważa za stanowiącą zaporę dla swobodnego rozwoju myśli naszego przemysłowca, rzemieślnika i kupca, i wytrzymania w skutek tego konkurencyi zawodowej z innymi narodami.

Do niepowodzeń na polu przemysłowem w prowincjach polskich przyczynia się w wielkiej mierze ciężka dola, w jakiej się znajduje rolnictwo. Ponieważ kraj nasz jest przeważnie, a nawet wyłącznie rolniczym a odbiorcami naszego handlu i przemysłu są głównie ziemianie, przeto ich ubytek lub ubożenie muszą wpłynąć ujemnie na przemysł i handel. Należy jednak oddać sprawiedliwość polskim ziemianom i rolnikom, że z całym wyjątkiem popierają gorliwie przemysł i handel polski, który niezawodnie pomyślniejby się rozwijał, gdyby z dniem każdym nie ubywało nam ziemi, a z nią tych, do których nasz kupiec i przemysłowiec zniewolony jest apelować. Następnie mowca skreślił znaczenie obecnego zjazdu, wezwał zebranych, by uczynkami dowiedli, że zebrali się nie na zabawę, lecz w celach poważnych, powitał gorącymi słowy przybyłych z bliska i z daleka, jak z Drezna, Berlina, Hamburga, Lipska i t. d. i wezwał w końcu do wyboru prezydium. Powołany na krzesło przewodniczącego mecenas dr. Pałędzki z Torunia, odczytał po krótkim przemówieniu listy i telegramy z życzeniami dla prac zjazdu, między którymi znajdował się także telegram od ks. Adama Sapiehy z zaproszeniem przemysłowców poznańskich na wystawę krajową we Lwowie.

Po przyjęciu rezolucyi oświadczonej, że polskie Towarzystwa przemysłowe rządzić się będą i nadal zasadami katolickimi i po przyjęciu uchwały, aby wysłać telegram z wyrazami hołdu do ks. arcybiskupa Stabilewskiego, zabrał głos p. Józef Chociszewski i w długim, różnemi przykładami z ży-

17)

Z cyklu: „Nemcezyś życia”.

HRABINA

XII.

(Ciąg dalszy).

— Księżniczka Światosławówna ma pięćdziesiąt tysięcy posagu to jest *rien* mniej niż nie, bo przynaj, że nawet w naszym wieku Rotszyldów, Vanderbildtów i Hirsów, pięćdziesiąt tysięcy ośmieszka książęcy posag. Ozuje to hrabina i mówi też z naciskiem „*elle n'a absolument rien*.” To *rien*, widzisz, wystarcza, bym ja, znający książęce partye i wymagania *puisque je suis payé pour le connaître*, uważał małżeństwo to za pewne. Tu Korybutowicz spoważniał i podchwycił:

— Druga twoja wątpliwość, przysięgam ci się... na myśl mi nie przyszła. By Edzio miał kiedy powiedzieć „*non maman*?” to daruj... ale to na myśl mi przyjść nie mogło.

Zamyslił się i zapytał, prawie z przestrachem:

— Ale tobie, zkadże to do głowy przyszło?

— Tylko jako możliwość...

— Ohyba, że to jest przewidziane w sakramencie małżeństwa, bo psychiczną nie-

możliwością jest, by Edzio... od dziś za dwa, a choćby i trzy miesiące powiedział *non maman*.

— Zapewne — mruknął, choć mi się to wszystko razem zaczynało wikłać w głowie, oszołomionej wtedy i czem innem zajętej — zapewne — powtórzyłem — ożeni się i dobrze będzie.

— Wyśmienicie! — podchwycił książę — czy dziś, czy za rok, na tem by się skończyło, że ukląkłby przed ołtarzem z żoną z wyboru matki. Żona jedna jest w stanie takiego idyotu doprowadzić do normalnego stanu.

Powstał, westchnął tem westchnieniem, które wydobywa nadzieja bliskiego końca jakiegoś cierpienia i dodał:

— Ja przynajmniej się odzyskam... skończę!

Pochodził po pokoju i mruknął pod nosem tak cicho, że nie wiedziałem, czy chciał bym te słowa słyszał:

— *Et puis, je causerai de faire ma cour.*

Lokaj uchylił drzwi i oznajmił, że na dole podają obiad. Zbiegliśmy więc do salonów, bo hrabina nie znośła czekania na kogośkolwiek.

Po obiedzie, który się odbył wśród zwykłej o niczem gawędy, jeśli niczem można nazwać wykłady, jakie z okazji dobroci różnych potraw, książę od czasu do czasu miewał, przeszliśmy na kawę do czerwonego salonu.

Tutaj hrabina zasiadłszy na swym fotelu, odezwała się wesołym tonem do syna:

— *Eduard! widziałeś księżniczkę Światosławównę?*

— *Mais oui maman!*

— Jakże ci się podobała?

— *Charmante personne* — odpowiedział hrabia tym tonem właściwym ludziom, obracającym się tylko w salonie.

— To nie dosyć — odparła pani Wanda, jakby rozdrażniona tą głupią banalnością odpowiedzi.

Edzio się zmięszał, co zauważywszy książę, nieznoszący podczas dygestyi, by nawet sąsiad jego doznawał nieprzyjemnych wrażeń, podchwycił:

— To jest dosyć i nie dosyć, *c'est assez dire, mais c'est pas dire, n'est ce pas comtesse?*

— *Absolument...* a więc *Eduard?*

— Powiem kochanej mamie — odparł hrabia — że jej prawie nie widziałem...

— Nie widziałeś jej? nie wi...???

— *Pra...* prawie.

— Jakto prawie *Eduard?*

— *Mais...* *chère maman...* ja jej zupełnie nie widziałem...

— *A la bonne heure!* zawołał książę.

Hrabina zacięła usta, nie znośła, by nawet książę podchwytował Edwarda na gorącym uczynku.

— *Prince...* *vous savez* — nie dokończyła, tylko zwróciła się do syna — ponieważ *mon cher Eduard...* byliśmy razem u księcia Światosławów, *Laure y a etait presente.*

— *Laure!* — wtrącił Edward — ładne imię...

— Także to znajduję — podchwyciła hrabina. — Więc ja widziałeś *et puis*, zwracałam twoją uwagę na nią wczoraj u Misiów.

— *Oui maman!*

— Więc?

— Jeśli ją jeszcze raz zobaczę — odparł tonem stanowczym hrabia — to jej się przypatrzę *si ca vous fait plaisir maman?*

Hrabina spawowała i zagryzła wargi:

— *Mais certainement* — zawołała, a po pauzie innym już tonem ciągnęła — to najmilsza, najładniejsza panna w Warszawie.

Elle est si bien — mówiła, zwracając się do mnie, że gdyby podobna się Edwardowi, to byłabym szczęśliwa z mienia ją za synową. *C'est assez dire...*

Tu hrabia lekko zbladł, niedostrzegając prawie dla kogoś, co nie tak, jak ja studiował jego fizjognomię, a pani Wanda pytała.

— *Tu entends Eduard?*

— *Mais oui maman.*

Otóż — ciągnęła dalej — nie marzę o lepszej dla Edzia partyi. Wszystko tu znajdujesz co ci potrzeba, co ci... o co dbać może Korjatynski... nazwisko świetne, relacje, najlepsze!... pozycya, wszystko!

Tu zwróciła się do księcia i mówiła:

— *Et puis...* wyczytałam dziś w *Almanach Gotha*, że babka Lorki jest kuzynką króla hanowerskiego, *on ne sait pas ces choses la!* Czy to do uwierzenia? Ten świat tak się demokratyzuje — kończyła z formalnem oburzeniem.

— A więc *Eduard* byłby krewnym *de la cour de Hannover*? — wtrącił książę.

cia uzasadnionym wykładzie, przedstawił straszne skutki pijaństwa, karciarstwa i rozrutności, zwłaszcza w społeczeństwach bez bytu politycznego, jak nasze.

Następnie dyrektor banku tutejszych przemysłowców, p. Więkowski mówił w sprawie Spółki pod firmą „Dom przemysłowy w Poznaniu”, prosząc o jak najgorliwsze poparcie tej spółki, mającej na oku wyłącznie rozwój przemysłu polskiego.

Na tem ukończono prace pierwszego dnia zjazdu. Wieczorem odbyła się w pięknie przystrojonym ogrodzie strzeleckim zabawa, która zgromadziła przeszło 2000 osób.

Dnia następnego, w poniedziałek, przedpołudniem zebrały się na posiedzenia wydziały, w których koncentrowały się właściwie prace zjazdu. Wydział dla spraw organizacji Towarzystw przemysłowych uchwalił szereg rezolucyj, mających na celu rozwój i popieranie przemysłu polskiego i szerzenie fachowej oświaty.

Popołudniu odbyło się drugie pełne posiedzenie, które wypełniły odczyty i inne sprawy bieżące. Po wyczerpaniu porządku dziennego, prezes komitetu, pan Cegielski, wygłosił mowę pożegnalną, podnosząc w niej, że można być zadowolonym z rezultatu zjazdu. Delegaci Towarzystw przemysłowych stawili się w znacznej liczbie, aby rozstrzygnąć ważne kwestye, dotyczące się organizacji Towarzystw oraz spraw z dziedziny społeczno-ekonomicznej, a rezolucye powyższe zostały po wyczerpującej dyskusji w wydziałach. Zakończył wezwaniem do porzucenia swarów, a trzymania się hasła: „rolnictwo, przemysł, zawody uczone, rzemiosło i handel polski, niechaj nawzajem się wspierają i kochają! Przecież każdy z tych zawodów mieści w sobie wszystkie stany, nie tworzymy więc gwałtem różnic i granic, nie machajmy szabłą przeciw urojom nieprzyjaciół, nie bądzmy przeciw sobie, ale rozwijajmy się zgodnie obok siebie, a wtedy do nas, gdy będziemy silni i jedni, przyszłość należyć będzie”.

Wieczorem o godzinie 6-tej odbył się wspólny bankiet, podczas którego przygrywała, co jest u nas niezwykłym, kapela wojskowa.

Przebieg zjazdu był w całym tego słowa znaczeniu poważny, a nie zakłócił go żaden dysonans, pozostawia też po sobie miłe i podniosłe wrażenie.

Przygotowania na przyjęcie Najj. Pana.

C. k. generalna Dyrekcja kolei państwowych wystosowała do p. prezydenta miasta następujące pismo:

W odpowiedzi na szacowne pismo z d. 2 b. m. l. 880, ma c. k. generalna Dyrekcja zaszczyt donieść, że jest gotowa dla członków gal. Towarzystw śpiewackich, którzy na uroczystość przyjęcia Najj. Pana do Lwowa na zaproszenie komitetu Rady miejskiej, w celu wykonania kantaty przybędą, dalej dla członków „Sokoła” i ochotniczych straży ogniowych, którzy przybędą celem utrzymania porządku i bezpieczeństwa podczas pobytu Monarchy we Lwowie, udzielić kart wolnej jazdy III klasą, na wypadek, jeśli

— Hm! — mruknęła pani Wanda — *ce n'est pas grande chose* dla ciebie, ale zawsze...

Ustała, i milczeliśmy wszyscy, aż się znów odezwała, przerywając ciszę, którą tylko urozmaicały tik-taki zegarów.

— Cóż na to mówisz, *Edouard*?

— *Mais rien* *maman*.

— Ale, czy... czy ci się mój plan?

czy... *ça te convient*?

— *Mais oui* *maman*... *parfaitement* —

odparł Edward zażenowany i czerwieniejąc.

Poszeplenił jeszcze coś, i zapytał, zwracając się do mnie:

— Jakże ją znajdujesz?

— Kogo?

— *La princesse en question*?

— Nie widziałem jej.

— Ha! — zaśmiał się — ale pani

Wanda wtrąca:

— *Puisque*... ci mówię, że jest bardzo

dobrze, bardzo...

Tu znów się Edward zaśmiał i zawołał, powtarzając słowa księcia:

— *C'est assez dire, mais c'est peu dire*.

Spojrzelismy tym razem obaj z księciem równocześnie na Edwarda. Pierwszy

raz obaj słyszeliśmy jego trafną i dowcipną

nawet odpowiedź. Księżę aż się wychylił

z bujającego fotelu, a oczy jego, jakby

z przestachu, wystąpiły z powiek. Hrabia

te nasze miny wziął za zdziwienie, i zażenował się, sądząc, że nie *à propos* użył

dowcipu, wreszcie dodał, pytając:

— Czy przynajmniej ładna, ta kuzynka

des rois de Hanovre?

Hrabina lekko zbłądła, i grobowa na-

stąpiła cisza. Byłaby się może nie skończy-

akt uroczysty rzeczywiście do skutku przyjdzie.

C. k. Dyrekcja ruchu kolei we Lwowie otrzymuje przeto jednocześnie upoważnienie do wystawienia wspomnianych wolnych kart jazdy, co, w celu uproszczenia manipulacji ma się odbyć w ten sposób, że karty te nie dla każdego uprawnionego członka Towarzystw wspomnianych z osobna, lecz po jednej dla każdej grupy tych Towarzystw wystawione być mają.

Karty wspomniane opiewać tedy będą: Dla Pana N. N. (jako przewodcy) i... (liczba) członków stowarzyszenia N. N. Zechce zatem JW. Pan w myśl powyższego udać się do Dyrekcji ruchu kolei we Lwowie o wydanie kart i podać wymagane daty.

Wiedeń 9 sierpnia 1892.

Prezydent

Biliński w. r.

Ludność Królestwa Polskiego.

Prawdziwieściennyj Wiestnik ogłosił w tych dniach streszczenie statystycznych urzędowych wykazów, sporządzonych w roku 1890 o ludności Królestwa Polskiego. Przytaczamy z nich najważniejsze dane:

Ludność Królestwa Polskiego w roku 1890 składała się, oprócz wojsk, z 8,256,562 osób płci obojga, w tem mężczyzn 3,977,406 i kobiet 4,279,156, czyli na 100 mężczyzn przypadają 107,6 kobiet. Przestrzeń Królestwa równa się 111,975,4 wiorst kwadratowych, wypada więc 73,7 mieszkańców na jedną wiorstę kwadratową.

Z tych ośmiu przeszło milionów 7,510,101 należało do ludności stałej, a 476,461, czyli 9 proc. do czasowo w kraju przebywającej: jako to urzędników, kupców i t. p.

Stała ludność kraju pod względem wyznania przedstawia się, jak następuje: 6,214,504 katolików, 1,134,268 żydów, 445,013 protestantów, 393,885 prawosławnych i 478 różnych innych wyznań.

Przebieg cyfr powyższych daje wyobrażenie o typowości składu ludności, przyczem typowość ta odznacza się wielką, czystością, gdyż mieszkańcy, nienależący do czterech głównych wyznań, stanowią bardzo nieznaczny przymieszk, bo mniej niż jedną tysięczną procentu. Następnie okazuje się, iż pomiędzy chrześcijanami, po wyznawcach religii katolickiej, stanowiących przeszło 3/4 ludności, pierwsze miejsce, liczebnie biorąc, przypada na wyznanie protestanckie, mianowicie (5,4 proc.), dalej zaś na prawosławne (4,8 proc.). Żydów liczy Królestwo 14 proc., czyli więcej, niż prawosławnych i protestantów razem. Ponieważ wyznanie określa w znacznej części narodowość, przeto ludność Królestwa więcej niż w 3/4 składa się z Polaków, mniej zaś niż 1/4 przypada na inne narodowości. W tej pozostałej liczbie około 3/5 wynoszą żydzi, za nimi idą Niemcy, w końcu zaś Rosjanie, do których doliczzyć należy drobną domieszkę Polaków prawosławnych.

Ciekawy jest następnie podział ludności w poszczególnych guberniach. I tak:

Rozmieszczenie prawosławnych w Królestwie odznacza się jasno określonymi cechami. W dwóch guberniach, lubelskiej i siedleckiej, stanowią oni blisko 1/5 część ludności; w pierwszej, prawosławni tworzą

20,5 proc., w ostatniej zaś 22,4 proc. miesz-

kańców. Również znaczną jest liczba prawo-

sławnych w gubernii suwalskiej, mianowicie 2,6 proc. Dalej w gubernii warszawskiej

mieszkańcy tego wyznania dochodzą do 0,5 proc., w pozostałych zaś sześciu guberniach Królestwa stanowią bardzo nieznacz-

ną domieszkę, mianowicie od 0,1 proc. w trzech guberniach, kaliskiej, kieleckiej i

radomskiej, do 0,3 proc. w łomżyńskiej, w dwóch zaś pozostałych, piotrkowskiej i

płockiej, razem 0,2 proc.

Najwięcej protestantów zamieszkuje w

gubernii piotrkowskiej, gdzie stanowią ósmą

część (12,5 proc.) ludności, dalej zaś w ka-

liskiej (9,6 proc.), suwalskiej (8 proc.), war-

szawskiej (7,1 proc.) i płockiej. W pozosta-

łych pięciu guberniach liczba ich jest znacz-

nie mniejsza.

Sprawy bułgarskie.

(Interwencja państw zagranicznych w sprawie skazanych na śmierć spiskowców).

Ciekawą korespondencję z Sofii odbiera *Corr. de l'Est* w sprawie znanej interwencji niektórych państw na rzecz skazanych w procesie o morderstwo Belczewa. Jak zapewnia korespondent rzecz tak się miała: Reprezentant pewnego mocarstwa zawiadomił obecnych w Sofii ministrów, że od swego przełożonego ministra otrzymał list prywatny ze wskazówką, aby nie mieszając się zresztą do spraw wewnętrznych Bułgaryi, zechciał zwrócić uwagę rządu bułgarskiego, iż sprawa rozwijającego się księstwa wymaga użycia prawa łaski względem skazanych. Inni dyplomatyczni agenci dowiedziawszy się o tym kroku, donieśli o nim swoim rządowi, prosząc o odpowiednie instrukcje. Tak się stało, że reprezentanci trzech mniejszych państw otrzymali polecenie poparcia agenta wielkiego mocarstwa, podczas gdy reprezentant innego wielkiego mocarstwa otrzymał od swego rządu następującą odpowiedź: „Zbyt mało jesteśmy tu obznajomieni z bieżącym tokiem wewnętrznych spraw bułgarskich, ażeby rządowi sofijskiemu udzielić jakiegokolwiek rady”. Przedstawiciele innych mocarstw nie otrzymali w ogóle żadnej odpowiedzi. Korespondent zresztą mniema, że Stambułow byłby ułaskawił skazanych, gdyby nie ta właśnie interwencja zagraniczna. Wobec niej jednak nie mógł Stambułow dopuścić, aby w obozie Cankowa powstało mniemanie, że wielkie mocarstwa otaczają opieką zbrodniarzy i przeszkadzają ich ukaraniu.

Z Petersburga.

(Potoczne wiadomości).

Zarządzone przez ministerstwo spraw wewnętrznych badania stanu kolonizacji cudzoziemców na południu Rosyi, już ukończono, a obecnie sfery decydujące przystąpią do wypracowania projektu, mającego na celu ograniczenie napływu cudzoziemców do gubernii południowych.

Komisja zbożowa, pod przewodnictwem Abazy, odroczyła podobno na czas nieograniczony sprawę zezwolenia na wywóz żyta za granicę.

Wkrótce ma być zorganizowana komisja celem przekonania się, czy nauczyciele szkół parafialnych ewangelickich władają językiem rosyjskim w stopniu dostatecznym. Nieumiejący po rosyjsku będą uwalniani od służby. Mianowanie nauczycieli pomienionych szkół będzie nadal zależało od dyrektorów szkół ludowych, nie zaś od pastarów i instytutu kościelnych.

W swoim czasie wydano przepis o nauczaniu się języka rosyjskiego przez urzędników dróg żelaznych fińskich. Główny zarząd pomienionych dróg, jak donosi *Nowoje Wremia*, postanowił podzielić cały personel służbowy na kategorie, które po kolei, jedna po drugiej, mają się uczyć po rosyjsku. Obecnie pierwsza kategoria ukończyła kurs, z którego będzie niebawem zdawała egzamin. Kategoria ta spełnia służbę na pograniczu cesarstwa; po zdaniu egzaminu będzie przeniesiona w głąb Finlandyi, a jej miejsce zajmie następna z kolei kategoria.

Cholera.

Przedlitawskie Ministerstwo handlu wystosowało do zarządów kolejowych odezwę następującej treści: Szerząca się w Rosyi epidemia choleryczna, oraz okoliczność, że wielu wychodźców z okolic, dotkniętych cholera, przybywa do prowincji reprezentowanych w Radzie państwa, spowodowały wydanie ścisłych zarządzeń, celem zapobieżenia rozweleń epidemii przez ruch kolejowy.

Ponieważ na razie zachodzi obawa zawleczenia epidemii tylko ze strony podróżnych, przybywających z okolic, dotkniętych cholera w Rosyi, przeto okazuje się potrze-

ba, aby podróżni, przybywający z Rosyi do stacji granicznych i przesiadający się z tamtejszych wagonów do austriackich pociągów, byli pomieszczeni w osobnych wozach, zaopatrzonych bezwzględnie w przyrządy klozetowe, oraz, by do tych wozów nie dopuszczano w ciągu dalszej jazdy innych podróżnych. Nadto jest rzeczą konieczną, by i pakunki podróżnych, przybywających z Rosyi, były izolowane od innych pakunków.

Wedle ostatniego biuletynu nadesłanego z Petersburga w dniu 8 b. m. zachorowało w Kazaniu na cholera 15 osób, z tych 4 umarły; w Kursku 3 i wszystkie zmarły; w Astrachanie zapadło osób 18, zmarło 5; w Niżnym Nowogrodzie zachorowało 64, zmarło 31. W większej części miast śmiertelność zmniejsza się widocznie, natomiast po wsiach epidemia szerzy się coraz gwałtowniej. Ponowne wypadki stwierdzono w gubernii Władymirskiej.

Piszą z Petersburga:

Większość miast rosyjskich przystąpiła obecnie do robienia generalnych porządków i uprzątnięcia swych nieczystości. Niektóre z nich rozpoczęły budowę szpitali i baraków. Gorączka sanitarna dosięgła nawet głuchych zakątków rozległego państwa. Ale tym chwalebnym zamiarom stanął poważnie na przeszkodzie brak pieniędzy. Ze wszystkich zatem stron państwa posypały się prośby o subsydia rządowe na wykonanie rozmaitych zarządzeń sanitarnych i asanacyjnych. Nigdy jeszcze rząd nie był zasypany taką mnogością podań tej kategorii. Wiele miast, pod pretekstem cholery, zażądało zapomóg na swe cele czysto lokalnej natury. Pod wpływem paniki epidemicznej, w pierwszej chwili rząd prośbom nie odmawiał. Obecnie polecił departamentowi lekarskiemu, aby przez swe podwładne organa badał, czy odnośne żądania są należycie uzasadnione pod względem sanitarnym.

Minister oświaty Delianow, rozesał do kuratorów wszystkich okręgów naukowych carstwa okólnik, aby z powodu grasującej w Rosyi epidemii, odroczyli rozpoczęcie roku szkolnego we wszystkich zakładach naukowych do dnia 13 września.

Nowy skandal w Rzymie.

Wiadomo już z depeszy, że w niedzielę zebrały się katolickie stowarzyszenia w Rzymie, aby w uroczystym pochodzie z chorągiewami udać się na Monte Pincio i tam złożyć wieniec na posagu Kolumba. W drodze zaczęli ich tłum przeciwników, uzbrojonych w kije, szydząc i gwizdząc. Katolicy nie zważając na to, szli dalej. Na Monte Pincio stali się przedmiotem nowych zaczeppek, które niebawem przybrały poważniejszy charakter. Tłum otoczył pomnik Kolumba, rzucił popiersie, podał chorągwie i zfałszował kilka katolików. Policja musiała wkroczyć, aby katolików obronić przed wściekłością motłochu. Manifestacje trwały do późnej nocy. W tej sprawie donosi *Biurowe korespondencyjne*:

„Okolo 2000 członków katolickich stowarzyszeń udało się w niedzielę popołudniu, o godzinie 5-ej, z chorągiewami i muzyką na Monte Pincio, aby tam u popiersia Kolumba złożyć wieniec laurowy. W drodze stali się katolicy przedmiotem nieprzyjaznych manifestacji ze strony swych przeciwników politycznych. W bliskości Piazza del Popolo stanęła na czele pochodu gromada młodzieńców, należących do stronnictwa liberalnego, niosące sztandary o barwach narodowych. Przybywszy na Monte Pincio, znaleźli katolicy popiersie Kolumba zrzucone i otoczone chorągiewami narodowymi. Przyszło do bójki między liberałami a katolikami, czemu wreszcie policja położyła koniec, aresztując kilku głównych sprawców zaburzeń. Wedle doniesienia *Biurowe korespondencyjne*, zebrało się w niedzielę Towarzystwo katolickie w teatralnej sali Ricci, aby ztamtąd w uroczystym pochodzie udać się na Monte Pincio, i złożyć wieniec u popiersia Kolumba. W orszaku znajdowały się cztery chorągwie, z których jedna miała napis: „Katolicki Rzym Kolumbowi”. Spostrzegłszy pochód, zaczęli wołać przeciwnicy polityczni: „Precz z księżmi, precz z Watykanem!” poczem zaintonowali włoski hymn narodowy, i towarzyszyli orszakowi katolickiemu, śpiewając hymn Garibaldi. Na Monte Pincio stoczono formalną bitwę. Chorągiew katolicką, z wspomnianym napisem, podarto, i nie dopuszczono do zamierzonego złożenia wienca. Wielkie w skutek tego panuje rozgoryczenie, tem bardziej, że na czele orszaku postępowały stowarzyszenia, przybrane w barwy papieskie, białe żółte. Później przeszedł przez ulicę pochód około 1000 liberałów z chorągiewami, i udał się do biur pism katolickich, gdzie zabrzmiły okrzyki: „Precz z księżmi, tymi nieprzyjaciółmi Włoch!” „Dopiero późnym wieczorem zdołano przywrócić porządek.”

Nieprzyjazne katolikom biuro telegraficzne *Herolda* tak przedstawia zajścia niedzielne:

Cztery stowarzyszenia klerykalne w Rzymie chciały o godzinie 6 popołudniu uroczystie uwiecznić popiersie Kolumba na Monte Pincio i w tym celu udały się z muzyką na czele z Piazza Ricci do parku w północnej stronie miasta położonego. Cztery małe dziewczynki, ubrane w barwy papieskie, niosły wieniec wawrzynu; przed nimi postępował mężczyzna, niosący sztandar z napisem: „Odkrywcę świata, Krzysztofa Kolumbowi, katolicki Rzym.“ Zaledwie ukazał się ten pochód, zaczęły się zbierać tłumne gromady, z okien wywieszono chorągwie trójkolorowe. Natychmiast obok klerykalnej utworzyła się narodowa demonstracja, która stała się stopniowo tak groźną i obawy budzącą, iż żandarmi byli zmuszeni wziąć klerykałów w środek i dla ich obrony towarzyszyć im na Monte Pincio. Tutaj atoli popiersie Kolumba przykrywały chorągwie włoskie. Tłum nie dopuścił katolików do uwiecznienia. Odzywały się wołania: „Nie chcemy nowych świętych, precz ze zdrajcami kraju, precz z klerykałami, niech żyje włoski Rzym!“ Spiesznie zawezwano z pobliskich koszar wojsko, które otoczyło wejście do parku. Komisarz wezwał tłum, aby się rozproszył, co ostatecznie się też stało. W boję zraniono 4 osoby, aresztowano 8.

KRONIKA

Lwów, 11 sierpnia.

— **Wiece tatrzańskie.** Dnia 7 b. m. odbył się w Zakopanem doroczny wiec tatrzański pod przewodnictwem p. Langiego. P. Sokołowski żądał ulepszenia kapeli, bezpieczeństwa i dróg, tudzież poruszył myśl zaprowadzenia światła elektrycznego za pomocą obfitych miejscowych motorów wodnych. Pp. Sikorski i Szepeński narzekali na zaniechaną zdrowotność, brak porządku i czystości, Schmidt (wiceprezydent) przypominał sprawę urządzenia szpitala dla ubogich.

Na wniosek J. hr. Tyszkiewicza uchwalono popierać spółkę handlową w Zakopanem, a na wniosek p. Alfr. Szepeńskiego uchwalono rezolucję do Rządu o ustanowienie stałego na cały rok komisarza i powiększenia żandarmerji, tudzież petycję do Sejmu na ręce Kazimierza Langiego o jednorazową subwencję na cele ulepszeń w Zakopanem 30.000 zł., tudzież o wyznaczenie stałej rocznej dotacyi dla stacyi klimatycznej.

— **Z Lubienia** donoszą: P. Stanisława Dziurówna, artystka naszej sceny, znana z prawdziwego talentu dramatycznego i niepospolitej umiejętności gry na fortepianie, występuje w niedzielę, 14 b. m., z koncertem w Lubieniu. W programie zapowiedziane są utwory muzyczne Chopina i Rubinsteinu, wiersze Gawalewicz i „Zamki na lodzie“ Chęcińskiego wypełniają część deklamacyjną. Po koncercie odbędzie się zabawa tańcowa.

— **Pożar.** Z Potoka Złotego telegrafują: Wczoraj (10 b. m.) zgorzały tutaj: wołownia, gorzelnia, słodownia i areszt sądowe. Urząd podatkowy i sąd uratowano.

— **Z obserwatorium** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 11 sierpnia 1892. Barometr idzie w górę.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 10go sierpnia do 12 w południe dnia 11 sierpnia b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku półn.-zachodni, co do siły słaby (1—2), niebo przeważnie zachmurzone, a powietrze bardzo wilgotne (87 proc. wilgot. względ.); opad, deszcz, wysokość opadu 4,0 mm.

Średnia temperatura w tym czasie była +17,9°C., najwyższa +25,0°C. wczoraj popołudniu, najniższa +15,0°C. w nocy.

Wczoraj popołudniu i dziś rano padał kilkakrotnie deszcz.

Żniżka barometryczna 750 do 755 mm znajdowała się w Inflantach; wyższa 770 do 765 mm. w Irlandji.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południu 766 mm.

Prognoza na dobę 12 sierpnia 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku półn.-zachodni, co do siły słaby (2), średnia temperatura doby około +17°C., stan nieba będzie zmienny a względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 75 proc.; opad, deszcz nieznaczny, zresztą pogodnie.

— **Amerykańscy turyści** w liczbie 50 osób, pod przewodnictwem p. Pottera, właściciela znanego zakładu podróży w Nowym Jorku, przybyli dnia 8 b. m. osobnym pociągiem do Krakowa, powracając z wyprawy do bieguna północnego i Rosyji, po przebyciu 5-godzinnej obserwacji lekarskiej w Szczakowcu. Turyści zwiedzili 9 b. m. rano Wawel i miasto, a popołudniu wraz z turystami czeskimi udali się do salin w Wieliczce, które w tym celu rze-

się oświetliło. Dnia 10 b. m. rannym pociągiem turyści czescy wyjechali do Zakopanego, a turyści amerykańscy do Wiednia.

— **Końskie mięso.** Jeden z rzeźników warszawskich, po daremnie poszukiwaniu amatorów końskiego mięsa, zamknął w tych dniach jatkę, w której na próbę, prócz mięsa zwyczajnego sprzedawał i koninę.

— **Szkolnictwo w Bośni i Hercegowinie** wznowiło się w ciągu ostatniego dziesięciolecia. W r. 1882 było tam tylko 42 szkół z 3344 uczniami; dzisiaj jest tamże szkół publicznych 137, do których uczęszcza 11.273 młodzieży; oprócz tego jest 87 szkół wyznaniowych z 6100 dziećmi i 4 prywatne zakłady z 187 uczęszczającymi. W ciągu tego czasu powstało 9 szkół handlowych, 1 wyższe gimnazjum i 1 techniczna szkoła średnia, które się cieszą średnią frekwencją.

— **Kongres antropologiczny.** W Ulmie bawarskim przez cztery pierwsze dni b. m. odbywał się doroczny zjazd antropologów niemieckich, w którym udział przyjmowali pod przewodnictwem Virchow'a pierwszorzędni uczeni. Prócz wielu kwestyj specjalnych, poruszono na tym kongresie kilka donioślejszych spraw znaczenia ogólnego.

Profesor berliński Waldeyer przemawiał za założeniem w krajach zamorskich stacyi antropologiczno-etnologicznych, w których wywieczeni w odpowiednich badaniach uczeni zbieraliby dane, dotyczące organizacji cielesnej, języka, sposobu życia, obyczajów i poglądów religijnych ludów zaeuropejskich. Stacye te, na wzór znanych już stacyi zoologicznych, powinnyby się domagać zasiłków państwowych, co już choćby tylko wobec współczesnych zapędów kolonizacyjnych nie byłoby zbyt trudnem do osiągnięcia.

Dr. Luschar obszerne mówił o „stanowisku antropologicznem żydów“, a wykład ten ogólnie obudził zajęcie i w kołach niespecjalistów. Prelegent doszedł do wniosku, że żydzi dzisiejsi stanowią produkt, który utworzył się ze seickiego zmieszania semitów, indogermanów (amorytów) i narodów alarodyjskich, że przeto tak rozpowszechnione mniemanie o czystości rasowej żydów nie może się utrzymać.

Profesor Kollmann z Bazylei poruszył pytanie o pierwotnej ojczyźnie dzisiejszych ludów europejskich. Jest to wciąż jeszcze sprawa rozmaicie rozstrzygana, czyli nierozstrzygnięta. Sądzone dawniej, że kolebki dzisiejszej ludności europejskiej szukać należy w środkowej Azji. W ostatnich wszakże czasach coraz więcej znajduje zwolenników przypuszczenie (oparte na dowodach lingwistycznych), że północ Europy, zwłaszcza Skandynawia, jest pierwotną ojczyzną aryów. Z drugiej strony dowiedziono, że już w pierwszych okresach wieku kamiennego istniały w Europie obok siebie charakterystyczne dla rozmaitych ras formy czaszek, z czego Kollmann wnosi, że nie jedna wyłącznie rasa brała udział w rozwoju europejskiej kultury, lecz że współdziałali przedstawiciele rozmaitych ras. Najprawdopodobnijszym jest, że obok owych przybyszów z Północy, największa rola przypada w udziale typowi azjatyckiemu, długogłowemu o brunatnej barwie skóry.

— **Nowy wynalazek** pociągnie za sobą zapewne wkrótce reformę artylerji wojsk europejskich. Jest to tak zwany system strzałów optycznych, z którym próby, dokonywane w marynarce wojennej francuskiej, budzą niemały interes. Pomimo wszelkich udoskonaleń, wprowadzonych do artylerji, jedna rzecz dotychczas pozostawała jeszcze wiele do życzenia, to jest sposób kierowania strzałami. Polegał on w najważniejszej mierze zawsze na bezpośrednim celowaniu okiem, przyczem dokładność strzału zależała od precyzyi wzroku celującego, a czynności przy tem nieodzowne zabierały dużo czasu, wymagały znacznej szybkości ruchów i zręczności artylerzysty. Tym brakiem zaradza system nowy wynalazku kapitana fregaty de Frayseix. Zastępuje on do artylerji niejako fotograficzną „kamerę obscure“. Obraz celu chwytają lunetka i przenosi go na stosownie umieszczoną tarczę. Mierzący widzi obraz przedmiotu zupełnie wyraźnie i potrzebuje tylko przez przesuwanie śruby sprowadzić ten obraz optyczny na sam środkowy punkt tarczy, a pocisk, wystrzelony z armaty, niechybnie dosięgnie przedmiotu.

Czynność cała jest niesłychanie prosta i wygodna a nie wymaga poprzedniej nauki, ani długich przygotowań. Jeszcze jedną korzyścią nowego systemu jest, że dotychczasowe wielkie strzelnice, pozwalające objąć część horyzontu, stają się zbędne; wystarczy na przyszłość obok wylotu działa mały otworek, pozwalający przeprowadzić lunetkę. Zwiększa to znacznie bezpieczeństwo obsługujących działa okrętowe i ochroni delikatną maszynę samyche działa. Próby z nowym systemem odbywały się potajemnie od dwóch lat, naprzód w marynarce wojennej, potem także w artylerji woławej; obecnie zaczynają już zastawiać celowanie optyczne do dział polowych, którym we Francji dodano świeżo rodzaj ochron, czyli t. zw. masek. Francuzi obiecują sobie, że system optyczny dziesięciokrotnie pomnoży pewność strzałów i wprowadzi przewrót w artylerji morskiej i lądowej. Co najdziwniejsze, to, że wynalazek nie jest nowy. Kapitan de Frayseix już pracuje nad nim od lat wielu, lecz długi czas spotykał się z nieufnością kół wojskowych.

— **Starodawny zwyczaj.** Mosk. Wied. podają opis starodawnego zwyczaju rosyjskiego, praktykowanego podczas grasowania cholery. Jest to tak zwane oborywanie wsi dziewczętami. Zwyczaj oborania wsi dziewczętami praktykują młodzi chłopcy, ale w ten sposób, żeby wieś o tem nie wiedziała. Młodzież wyszukuje wdowę staruszkę, która winna wskazać noc odpowiednią i zakomunikować o tem dziewczętom moralnego prowadzenia. W roku bieżącym wybrano noc z 11 na 12 lipca. Dziewczęta i chłopcy zgromadzili się w miejscowości zwanej Maniłowka, nieopodal wsi Tatarowo, oraz w pobliżu cerkwi i szkoły ziemskiej. Tu przyniesiono sochę, wziętą potajemnie ze wsi. Przygotowano stos z rohoży, drzew i słomy, pochwyconej na dziedzińcach wiejskich i wszystko to obiano naftą. Także sam stos urządzono na drugim końcu wsi, po czem przystąpiono do oborywania. Do sochy zaprzęgnięto dwie dziewczki. Jedną przyczepiono do sochy, a druga siodełko. Pozostałe dziewczki biorą w ręce powrozy, przyczepione do sochy, którą kierują chłopcy. Dziewczęta idą z włosami rozpuszczonemi, zaś wdowa trzymająca obraz święty w ręku i poprzedzana przez dziewczynę, niosącą latarkę, postępuje przed sochą. Gdy wszystko w ten sposób przygotowano, wdowa wzywa zebranych do modlitwy. Zwróceniu w stronę cerkwi, zgromadzeni powtarzają modlitwę, jaką kto umie i po cichu przystępują do oborywania. Ponieważ ani chwila, ani noc, w której ma nastąpić oboranie, nikomu we wsi nie są znane, przeto mieszkańcy, słysząc krzyki i widząc jakieś światła w polu, wyskakują przerażeni, przypuszczając, że to pęchar, lub inne podobne nieszczęście. Tego właśnie potrzeba, bowiem przesąd wymaga, żeby włóścianie zostali przestraszeni, gdyż tylko takich wystraszonych nie ma się ani cholera, ani inna choroba. Powiodło się też to w roku bieżącym doskonale. Mieszkańcy wsi Kryłatskoje powyskakiwali w przestachu z mieszkań pod wrażeniem nawoływań: „dwor gorit“, chociaż właściwie orzący wołali: „mor gorit“, co znaczy: „zaraza się pali“. Nie obyło się też w roku bieżącym bez zabawnego zdarzenia. Dwóch młodzieńców przenikło tajne myśli dziewcząt i chłopców, a okrywając się białymi płachtami, zastąpili drogę orzący. Oczywiście, orszak stanął i dopatrzył się w tych, co go zatrzymali, duchów. Orszak wahał się długo, czy ma postępować dalej i dopiero po odejściu mniemanych duchów, na skienie przewodniczącej wdowy, dokończył dzieła oborania wsi. Skutki są godne pożałowania — kołchoż Mosk. Wied. — połamano kilka soch i zdeptano dużo ogrodów i oziminy.

— **Teatr chrześcijański.** Głośny kaznodzieja paryski, ks. Garnier, podniósł w dzienniku *Croix* myśl wznowienia we Francji dawnych misterjów, jednakże z zastosowaniem do obecnych potrzeb i wymagań sztuki. Ma się w tym celu utworzyć osobne stowarzyszenie z kapitałem 400.000 fr., które wybuduje teatr przenośny i dawać w nim będzie, w rozmaitych miejscowościach Francji widowiska, przedstawiające najważniejsze chwile z życia Chrystusa Pana. Myśl ta nie wszystkim katolikom francuskim przypadła do smaku i niektórzy z nich widzą w podobnem przedsięwzięciu raczej zgorszenie, niż zbudowanie. Pewien duchowny pisze do *Semaine religieuse*: „Sama zapowiedź podobnej rzeczy wydaje mi się skandalem. Jakto! nauki Ewangelij miałyby być opiewane przez komediantów, wyzyskiwane przez stowarzyszenie finansowe! Takie przedsięwzięcie zastrasza mnie. Gdyby nawet zrazu miało, dzięki nowości, powodzenie, to niebawem fatalny upadek dowiodłoby jego niestosowności i cierpkich owoców. Któż nas zabezpieczy przeciw świętokradzkim parodiom, przeciw z góry uplanowanemu skandalom, przeciw bluźnierstwom słuchaczy? I gdyby nie przychodziło nawet obawiać się podobnych wybryków, to czyż można dopuścić widoku płatnego przez towarzystwo finansowe histryona, przedstawiającego Boską postać Chrystusa? Na te uwagi, które mają dużo słuszności, odpowiada ks. Garnier argumentami, równie godnymi zastanowienia. „Materyalizm zalewa nas — pisze on w liście do redaktora *Croix* — wiele dusz nie ma zgola żadnych wiadomości religijnych. Nie znają najprostszyszych nawet szczegółów tego, co jest koniecznem. Liczba pogan we Francji, t. j. Francuzów, którzy nie otrzymali chrztu św., jest zastraszająca. Na miliony liczyć trzeba ludzi, żyjących w pośród nas, a co gorzej umierających po za Zbawieniem. Jak się tem nie wzruszyć? jak na to nie szukać środków ratunku? Lecz gdzież są te środki? Najlepszym sposobem nawrócenia tych nieszczęśliwych jest oświecać ich, nauczyć Ewangelii, mianowicie życia i śmierci Chrystusa Pana. Gdyby teatr mógł do tego posłużyć, jakiż wpływ możnaby wyrzec przezeń! Dziś ludzie tak lubią teatr, tak do niego ze wszystkich stron spieszą, a uczą się tam samych tylko smutnych rzeczy. W ten sposób truciźnie zmieniliby się w lekarstwo! Oto, co powiedzieli sobie ludzie serca i wiary. Przypuśćmy, że się pomylili: lecz ich apostołska intencja zasługiwałaby przeciw na pewną wyrozumiałość, zwłaszcza, że nie jest to żadna innowacja. Nasi ojcowie w średnich wiekach rezerwowali tak samo i wytworzyli przedstawienia teatralne, nazywane „misterjami“, by popularyzować Ewangelję i utrwaląc jej pamięć. Podobnie postąpili ostatnimi laty gorliwi kapłani w Lyonie, St. Etienne, St. Chamond, Tuluzie

i t. d., wznowili misterja i zapewniają, że ich wpływ budujący przeszedł wszelkie oczekiwanie“. Projekt ks. Garnier jest tedy, jak widzimy, jeszcze przedmiotem dyskusji i nie wiadomo, kiedy będzie urzeczywistniony.

— **Wymarłe miasto.** Pewien obywatel kalifornijski donosi jednemu z dzienników amerykańskich, co następuje: Zdała od światu parowców, kiedy niekiedy tylko zwiedzane przez jakiego poszukiwacza szlachetnych kruszców, leży wśród gęstwiny krzewów szafwajowych dziwne miasto White Pine. Kiedyś, przed 25 laty, mieszkało tutaj przeszło 35.000 ludzi. Odgrywały się tu sceny nieśmiertelnie piórem Bret Harta lub Marka Twaina. Jeszcze w r. 1867 płynęło do White Pine dużo kolonistów. A dziś? Ludzie zniknęli, domy ich porzuciły się, a w kilku jeszcze jako tako stojących pustkach, które oparły się zębowi czasu, skaczą wiewiórki. Najdziwniejszym jednak jest cementarz. Drewniane krzyże, których tu dawniej było mnóstwo, dawno już strupiejszały, ale zwłoki w trumnach zachowały się w zupełności: — skamieniały. Grunt na cementarzu składa się bowiem z ziarnistego wapienia, który rozpuszczając się w wodzie, przenika wszelkie materje organiczne i powoduje ich skamienienie. Jest ono często tak doskonałe, że nawet rysy twarzy są wybornie zachowane.

— **Walka wyborcza w Anglii.** W czasie ostatnich wyborów angielskich, w okręgu Newtonstewart (Irlandya) lord Hamilton, brat księcia Albercornu, unionista, zwyciężył przeciwnika swego, profesora teologii Drugherty'ego tylko dwoma głosami. Oto są dzieje zdobycia tych głosów: Była godzina 6-ta w niedzielę — kulminacyjny punkt walki wyborczej. Stronicy lorda przypomnieli sobie, że w sąsiedztwie jest jeszcze dwóch ludzi, którzyby mogli dać za nim głosy, lecz których z powodu kaletwa nie można było sprowadzić rychło do urny wyborczej. Udano się do zamku, gdzie wśród olbrzymich komnat pozostał tylko sam księstwo Albercorn. We dworze, tak samo jak w całym okręgu, wszystko co tylko miało pozory wozu, było zajęte. Księżę stracił nadzieję zdobycia dla brata owych dwu głosów, ale położenie uratowała księżna. Przypomniała sobie o starej landarce galowej, w której raz tylko zmarły stary księstwo jako wicekról Irlandji odbywał wjazd do Dublina. Sprowadzono 2 skłapy z pola, ze skarba wzięto srebrne szory, które leżały tam tylko jako osobliwość, ale... następczyni się znowu trudność: nie miano woźnicy. Księżę byłby zrobił ofiarę dla brata i ujął lejce, ale parowie Anglii nie mają prawa brać bezpośredniego udziału w wyborach. Nie tracąc czasu księżna wskazuje na kozioł i przywozi jednego wyborcę o 10 minut przed 7-mą, drugiego o 3 m. przed 8-mą.

— **W Chicago** ma być założony stały teatr polski.

— **W sądzie.** — Czy oskarżony ma jeszcze co dodać na swoją obronę?

— Ani centa, panie prezesie; miałem 10 guldenów i te co do grosza dałem już panu obrońcy.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar teatralny. W teatrze letnim dziś, we czwartek, po raz drugi „Jedenaste przykazanie“, krotochwila w 3 aktach z czeskiego w przeróbce Sliwińskiego.

Z Akademii Umiejętności w Krakowie. Na posiedzeniu wydziału historyczno-filozoficznego, odbytem dnia 11 lipca pod przewodnictwem prof. dra Zolla, sekretarz, zdawczy sprawę z postępu wydawnictw, wniosł rozprawy prof. dra Władysława Abrahama p. t.: „Sprawa Muskaty“. Duchowny ten i dyplomata razem, włączany we wszystkie zatargi polityczne burzliwego w Polsce w przełomie schyłku XIII w., wziął naprzód stronę króla Wacława czeskiego, a po tego śmierci, jako biskup krakowski, stał się jednym z filarów stronniectwa, wrogiemu Łokietkowi. Kilkakrotnie więziony i na majątku karany, po swoim uwolnieniu rozpoczął dwa wielkie procesy przeciw Łokietkowi i przeciw arcybiskupowi gnieźnieńskiemu. Jeden i drugi proces ciągnął się przeszło rok, ale Muskata niewiele na nich skorzystał. Przybyły dla tej sprawy do Węgier legat papieski Gentilis, był zapewne dobrze dla Łokietka usposobiony; nie występował z całą stanowczością, chociaż go za uwięzienie biskupa musiał ekskomunikować, lecz dążył do zgody. Sprawę z arcybiskupem rozstrząsł sam wyrokiem polubownym, uwolnił wprawdzie Muskatę od licznych zarzutów, o które go arcybiskup ścigał, lecz natomiast skazał go na zapłatę arcybiskupowi pewnego odszkodowania, a resztę zarzutów, z których Muskata dawniej się nie oczyścił, przekazał do rozstrzygnięcia arcybiskupowi. Sprawę z księciem zaś powierzył do załatwie-

nia biskupowi wrocławskiemu Gerwardowi, znanemu z przyjaźni dla księcia. W ten sposób, nie mnożąc Łokietkowi trudności, przyczynił się Gentilis w znacznej mierze do wzmocnienia stanowiska księcia. Zawiedziony w nadziejach Muskata i zgnębiony, nie wrócił do kraju, lecz starał się w inny sposób wyjść ze sprawy zwycięsko. Do tego celu miało prowadzić powołanie ks. Opolskiego do Krakowa i bunt wójta Alberta. Wypadki te jednak nie zastały już Gentilisa na Węgrzech.

Autor, skreśliwszy po raz pierwszy wy-czerpująco i źródłowo burzliwy żywot biskupa krakowskiego, cały powyższy proces przedstawia w przeważnej mierze na materiałach dotąd niewydanych z archiwum Watykańskiego i biblioteki Watykańskiej.

Następnie dr. Stanisław Krzyżanowski odczytał rzecz p. t.: „Studia nad najdawniejszą dyplomatyką polską“.

We wstępie zaznacza autor zadania dyplomatyki, jakie sobie nauka nowsza stawia, z których najważniejszym jest ocenienie historycznej i prawnej wartości dyplomu, i podaje jego definicję, jako piśmiennego w pewnej oznaczonej formie wydanego świadectwa o zdarzeniach prawnych, lub mających wartość prawną. Cechą oryginału jest, że wyszedł od wystawcy, lub że według jego woli i wiedzy uwierzytelnionym został; wyrażenia: oryginał fałszywy lub podrobiony, są zatem niewłaściwe i logicznie nieściśle. W następnych pięciu rozdziałach pracy omawia dr. Krzyżanowski materiał dyplomatyczny XII. wieku, który dr. Krzyżanowski w „Studiach nad dokumentami XII wieku“ odrzuca i w wielu punktach do zupełnie odmiennych dochodzi wyników i poglądów, tak co do kryteriów, przyjętych przy ocenianiu dokumentów, jak i co do wielu poszczególnych dokumentów, ich określenia i podziału na kategorie.

Przy końcu posiedzenia prof. dr. J. Baudouin Courtenay, podał komunikat o pochodzeniu nazwy: „Słowianin, Słowianie“.

Dwadzieścia pięć lat Rosyji w Polsce. Nakładem *Ekonomisty Polskiego* opuściło drukarską dzieło pod przytoczonym tytułem i jest do nabycia we wszystkich księgarniach, oraz w redakcji *Ekonomisty Polskiego*, Lwów, Teatralna 1. 5.

Przewodnika gimnastycznego „Sokół“ (organu Towarzystwa gimnastycznego) opuścił prasę nr. 10 z sierpnia b. r. i zawiera: Dziśjsze prądy w sprawie gimnastyki. — Złot sokół (c. d.) — Gimnastyka w szkołach ludowych. — Sprawy towarzystw gimnastycznych polskich. — Odezwa. — Kronika.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 10 sierpnia.

Ustanowienie kuratora przez Radę nadzorcą kolei państwowej dla rzekomo zagrożonych praw właścicieli priorytetów tejże kolei, było umiejętnym pociągnięciem szachowym prezesa Taussiga. Wiadomym jest w Wiedniu, że największy hałas z powodu sprawy podatkowej wszczęła kontrymina berlińska. Ażby jej ułatwić wycofanie się z dotychczas zaimowanego opozycyjnego stanowiska, postanowiono, że zysk powstały z uwolnionego akcyjnego kuponu, nie zostanie przydzielony do bilansu za rok 1892, lecz do funduszu rezerwowego. Okoliczność ta oddziaływała cokolwiek niepomyślnie na spekulantów, grających na wyżkę Staatsbahnów. Kwestya wykreślenia akcyj kolei państwowej z notowań giełdy berlińskiej, została na razie odłożona.

Ankieta berlińska zadecydowała, że można rozpocząć rokowania handlowo-polityczne z Rosyją. Uchwaliła jednak w zamian za ulgi cłowe od zboża rosyjskiego, zażądać znacznych ustępstw co do żelaza, węgla kamiennego i towarów tkanych. Z uwagi, że w tych działach handlowych Rosyja znaczne postępy zrobiła od czasu zamknięcia granicy dla towarów niemieckich, wątpliwym jest bardzo rezultat rokowań. Zgodzenie się bowiem z jej strony na żądania niemieckie, byłoby zabójstwem dla przemysłu rosyjskiego.

Niepewność tego rezultatu popsuła cokolwiek dobre usposobienie spekulantów berlińskich. Pomimo salonych zakupów Bleichrödera, kursa nie posunęły się w Berlinie naprzód. Pod wpływem słabej tej tendencji i nasze notowania wypadły słabiej. Kredyty spadły o 2 zł. 30 ct. (do 315.20). W Staatsbahnach odbywały się cokolwiek większe transakcje, pomimo to jednak nie zdołały się one utrzymać na wczorajszym kursie. Renty zyskały kilka centów, majowa znacząca 96.15. Waluty trzymają się doskonale, z powodu licznych zakupów złota.

Ruble pod wpływem obrad berlińskich podskoczyły tamże z 203 na 209. Przy tej sposobności zanotować wypada, że najniżej stały one w listopadzie roku przeszłego, bo 190 ma-

rek za 100. Na wiosnę roku bieżącego podniosły się do 216, później znowu spadły na 200. Najwyższy kurs jaki kiedykolwiek osiągnęły był 264. Było to przed zakazem lombardowania walorów rosyjskich.

Targ zbożowy.

Lwów, 11 sierpnia: pszenica 7.25 do 7.50, żyto 5.80 do 6.—, jęczmień 5.— do 6.—, owies 6.— do 6.80, rzepak nowy 9.— do 9.25, groch 6.— do 8.—, wyka — do —, nas. lniane — do —, bób — do —, bobik — do —, hreczka — do —, konieczyna czerwona — do —, biała — do —, szwedzka — do —, kminek 19.— do 20.—, anyż 27.— do 30.—, kukurudza — do —, chmiel nowy za 56 kilg. 70.— do 75.—, spirytus 13.— do 13.25. Nowy spirytus na zimowe miesiące 12.— do 12.50.

Uspokojenie słabe.

Kraków: pszenica biała 9.— do 9.25, czerwona nowa 8.50 do 9.—, żółta 8.50 do 9.—, żyto 6.45 do 6.85, jęczmień browarny 6.25 do 6.50, pastewny 5.70 do 5.80, owies 6.80 do 7.—, hreczka — do —, groch — do —, konieczyna czerwona — do —, biała — do —, rzepak starzy 10.— do 10.50, wyka — do —, zł.

Uspokojenie słabe.

Rzeszów: pszenica stara 8.50 do 9.—, nowa 8.— do 8.50, żyto stare — do —, nowe 6.50 do 7.—, jęczmień browarny 7.50 do 8.—, pastewny 5.50 do 6.—, owies 6.30 do 6.40, średni 5.90 do 6.10, rzepak na jesień 9.50 do 9.75, ltni — do —, nasienia lniane — do —, konopie 7.75 do 8.—, konieczyna — do —, kukurudza 5.10 do 5.25, na czerwiec — do —, bób — do —, groch 7.25 do 8.25, anyż 27.— do 30.—, spirytus za 10.000 litr pre. 15.50 do 16.75.

Uspokojenie słabe.

Czerniowiec: pszenica 8.40 do 8.60, nowa 8.10 do 8.25, żyto 6.75 do 7.—, nowe — do —, jęczmień browarny 6.25 do 6.50, pastewny 5.50 do 6.—, owies 6.30 do 6.40, średni 5.90 do 6.10, rzepak na jesień 9.50 do 9.75, ltni — do —, nasienia lniane — do —, konopie 7.75 do 8.—, konieczyna — do —, kukurudza 5.10 do 5.25, na czerwiec — do —, bób — do —, groch 7.25 do 8.25, anyż 27.— do 30.—, spirytus za 10.000 litr pre. 15.50 do 16.75.

Uspokojenie słabe.

Wiedeń: pszenica na jesień 7.85 do 7.88, na wiosnę 8.23 do 8.26, żyto na jesień 6.66 do 6.69, na wiosnę 6.90 do 6.93, kukurudza na sierpień — do —, na sierpień-wrzesień 5.11 do 5.14, na wrzesień-październik 5.19 do 5.22, owies na jesień 5.87 do 5.90, rzepak sierpień-wrzesień 11.30 do 11.40, styczeń-luty 11.80 do 11.90, olej rzepakowy na październik-grudzień 30.50 do 31.50, spirytus na lipiec-sierpień 17.50 do 18.—, waranty wrześniowe — do —.

Budapeszt: pszenica na jesień 7.61 do 7.66, na wiosnę 8.01 do 7.03, kukurudza na sierpień-wrzesień 4.74 do 4.76, na maj-czerwiec 5.23 do 5.25, owies na czerwiec — do —, na jesień 5.44 do 5.46, rzepak na wrzesień-paźdź. 10.80 do 10.85. Spirytus kontyng. bez podatku 17.— do 17.50.

Targ zbożowy zagraniczny.

Warszawa: pszenica 110 do 126, żyto 84 do 95, średnie — do —, owies 85 do 102, średni — do —, gryka 114 do 118, jęczmień 86 do 94, na pasze — do —, kasha jaglana 110 do 130, groch — do —, kukurudza 67 do 70, gryczana — do —.

(Ceny w kopiejkach za pud).

Okowita: 100% netto 10.75 do — rubli netto wiodło 78% 8.55 do — rubli z pre.

Gdańsk: Pszenica na wrzesień-październik 134 do 135, październik-listopad — do —, Cena regulacyjna tranzytowej 144. Żyto na lipiec-sierpień — do —, wrzesień-październik 153 do 153. Cena regulacyjna 150 do —, jęczmień 95 do 96, wyka — do —, rzepak 185 do — Spirytus niepodlegający cłu w towarze gotowym 59.50, podlegający cłu 39.50.

Wrocław: pszenica 19.90 marek, żółta 19.80, żyto 15.50, owies 15.—, olej rzepakowy na sierpień 50.—, na wrzesień-październik —, kukurudza 13.60. Spirytus 54.50 m.

Szczecin: Pszenica na sierpień —, wrzesień-paźdź. 171.—, żyto na sierpień 155.—, wrzesień-paźdź. 153.—, olej rzepakowy 49.—, na wrzesień-październik 49.—, spirytus 33.50, lipiec-sierpień —.

Berlin: pszenica na sierpień-wrzesień 167.50, wrzesień-październik 168.75, żyto loco 155, na lipiec —, na lipiec-sierpień 158.50, wrzesień-październik 157.—, jęczmień — do —, owies na sierpień 149.—, wrzesień-październik 147.25, olej rzepakowy loco 49.50, na lipiec —, wrzesień-paźdź. 49.10. Spirytus 10.000 litr procent Trallesa loco 35.60, sierpień 33.90.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan — czytamy w dziennikach wiedeńskich — zabawi w Galicyi włącznie do 7 września; dnia 8 września przybędzie do Wiednia, zład dnia 10 wieczorem uda się do Detenic, w Czechach, na manewry i zabawi tam do 14 włącznie. Tego dnia wyjedzie Monarcha na manewry węgierskie do Pięciokościowca, które zajmą cztery dni czasu, a po ich ukończeniu przybędzie Jego Ces. Mość na dłuższy pobyt do Budapesztu.

Z dobrze poinformowanej strony dowiaduje się *Polit. Corresp.*, iż na międzynarodowej uroczystości Kolumbowej w Genui, podczas pobytu królestwa włoskich, będą Austro-Węgry reprezentowane przez eskadrę, w

której skład wejdą pancerniki „Cesarz Franciszek Józef“ i „Cesarzewicz Rudolf“, a prawdopodobnie także jeszcze trzeci okręt wojenny. Komendę nad eskadrą objąć ma kontradmirał Spaun.

W niektórych kołach utrzymują, iż ambasador angielski przy Najw. Dworze, Paget, przejdzie na wiosnę w stan spoczynku i otrzyma godność para. Następcą jego w Wiedniu zostanie Edmund Mounson, obecny poseł w Brukseli.

Były Minister, dr. Prażak, w skutek powołania go do Izby panów, będzie zniewolony złożyć mandat poselski. W ten sposób będzie się musiał odbyć nowy wybór w większym okręgu morawskim Boskowiec-Tisznowie, którego przedstawicielem był p. Prażak od r. 1873.

Odbierający oficjalne informacje *Hannover. Kurier* donosi, że termin dla nowej organizacji armii niemieckiej naznaczono na 1 października 1893 r., chociaż chętnieby go o tyle przybliżyć, aby można przystąpić do tego dzieła już 1 kwietnia p. r. Chodzi tu głównie o dodanie do każdego pułku jeszcze czwartego batalionu. *Köln. Ztg.* radzi rządowi, aby wstrzymał się z wniesieniem przedłożenia wojskowego do jesieni 1893 r., gdyż sprawa nie jest pilna.

Wedle depeszy z Petersburga, stan zdrowia p. Giersa tak się poprawił, że z końcem b. miesiąca będzie on mógł wyjechać na trzymiesięczny urlop za granicę. P. Giersa uda się naprzód do Berlina, potem w okolice jezior Górnych Włoch a wreszcie do Monako.

Urzędowe doniesienie z Taszkentu przedstawia sygnalizowane telegraficznie zajście na Pamirze w ten sposób, iż stojące na granicy Pamiru wojska chińskie samowolnie obsadziły miejscowości, należące do Rossyi, ale na pierwsze wezwanie dowódcy wyprawy pamińskiej, pułkownika Janowa, cofnęły się po za wyznaczoną dla nich granicę.

Z Belgradu donoszą, iż król Aleksander po powrocie z zagranicy uda się w towarzystwie regenta Risticza w podróż po Serbii, i zwiedzi pomiędzy innemi wystawę przemysłową we Vranii.

Wynik wyborów do francuskich rad generalnych, oznacza stanowczą klęskę monarchistów. Stronnictwo to, przed wyborami rozporządzało jeszcze w 11 z 90 departamentów, zupełnie pewną większością. Obecnie utraciło większość w sześciu z tych departamentów. Tak korzystny dla rzeczywistej polityki rezultat wyborów nie zadowolił jednak żywiołów radykalnych, które uważają wybór do rad wielu t. zw. „nawróconych“, t. j. monarchistów, którzy wskutek inicjatywy Papieża pogodzili się z obecną formą rządu, za niepewny nabytek rzeczywistej polityki, a nienawidzą ich z powodu ich przekonań religijnych i przywiązania do Kościoła. Słusznie też obawiają się o utratę dotychczasowej swej przewagi w życiu politycznym, w następstwie coraz widoczniejszego ustalania się w narodzie przekonani umiarkowanych.

Dnia 3 września uda się prezydent Carnot do Sabaudyi, celem wzięcia udziału w uroczystości odsłonięcia pomnika na pamiętkę dokonanej przed stu laty pierwszej aneksyi Sabaudyi przez Francję.

Z Sewilli wysłano do Kartageny trzy pułki piechoty i jazdy przeciw buntującym się chłopom w prowincjach Alicante i Murcia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 11 sierpnia. *Wiener Zeitung* ogłasza sześć ustaw, dotyczących regulacji waluty, oraz obwieszczenie Prezesa Ministrów, według którego dzień 11-go sierpnia 1892 uznany został przez oba Rządy jako dzień obwieszczenia i wejścia w moc obowiązującą umowy, dotyczącej regulacji waluty. Następnie ogłasza *Wiener Zeitung* rozporządzenie Ministerstwa skarbu, względem wykonania artykułu 1 ustawy, postanawiającego walutę koronową, i względem wykonania ustawy, dotyczącej dodatku do artykułu 87 statutów Banku austro-węgierskiego.

Wiedeń, 11 sierpnia. Dziś rano pod stacją Hoefflein, pociąg idący do Chebu wpadł na pociąg lokalny zdążający z Wiednia do Krems. Według doniesień prywatnych, jeden z podróżnych utracił przy tem życie, a jeden jest ciężko ranny.

Linc, 11 sierpnia. Z wiecu katolików. Na wczorajszym popołudniowym posiedzeniu przyjęto bez rozprawy kilka rezolucyj, między innemi: o odpoczynku niedzielnym, o kwestyi robotniczej, wreszcie o pielęgnowaniu nauki chrześcijańskiej i miłości ojczyzny. Wniosek proboszcza Opitza o coroczne odbywanie wiecu katolików i urządzenie prowincjonalnych wieców katolickich, przekazano do rozpatrzenia komitetowi ścisłszemu.

Linc, 11 sierpnia. Na wczorajszym wieczornym uroczystym posiedzeniu wiecu katolików wyłuszczał Ebenhoch przyczyny upadku stanu włoskiego. Mowca widzi w Kościele najlepszego i pewno zwycięskiego obrońcę przeciw coraz bardziej napierającej socyalnej demokracji. Mowca uznaje politykę ekonomiczną, podjętą przez Rząd i zaznacza konieczność przywrócenia Państwu charakteru chrześcijańskiego. Prezydent Sylva-Tarouca wezwał katolików, ażeby wobec nieprzyjaźni im prasy wytrwali w łączności i w spokoju. Ks. Chotkowski z Galicyi upatrywał w święceniu niedzieli najlepszy środek szerzenia reformy w duchu chrześcijańsko-społecznym.

Następnie odbyła się uroczysta uczta.

Budapeszt, 11 sierpnia. Prezes gabinetu, hr. Szapary, wyjechał do Ostendy.

Zagrzeb, 11 sierpnia. Koło najwyższych opodatkowanych wyborców do rady miejskiej wybrało wszystkich dziewięciu kandydatów stronnictwa rządowego; w ten sposób skład nowej rady miejskiej wypadł zupełnie po myśli przyjaznego rządowi stronnictwa.

Gmunden, 11 sierpnia. Król duński przybył tutaj.

Sofia, 11 sierpnia. Książę Ferdynand powrócił do Sofii.

Bukareszt, 11 sierpnia. *Agence* oświadcza, że podróżni, którzy przybyli okrętem z Batum i zachorowali w Sulinie, zmarli skutkiem zapalenia kiszek. Mikroskopijne badanie nie wykazało bakcyllusów przecinkowych (cholerycznych).

Kolonia, 11 sierpnia. (*Tel. pryw.*) *Kölnische Zeitung* donosi z Moskwy: Cholera zawleczona została do Moskwy przez aresztantów, którzy przywiezieni zostali z gubernij zarażonych do wielkiego zbiorowego aresztu moskiewskiego, zład mieli być odstawieni na wyspę Sahalin. Obecnie wszelkie przewożenie aresztantów zostało wstrzymane.

W Moskwie, tudzież w Petersburgu lud jest przekonany, że lekarze nie mieli zarobku, dlatego zawlekli cholę.

Paryż, 11 sierpnia. Ribot odrzuca propozycję złożenia sądu polubownego dla sprawy o Congo.

Doniesieniu dzienników o nowych kradzieżach dynamitu, urzędownie zaprzeczono.

Petersburg, 11 sierpnia. W nocy z niedzieli na poniedziałek parowiec *Ajax* ze stu osobami, wracającymi z wycieczki, na pokładzie, wskutek kolizyi z innym okrętem zatonął pod Helsingforsem. Dotychczas wyłowiono z morza 35 zwłok ofiar tej katastrofy. Jak się zdaje ocalało tylko dziesięć osób.

Cotonou, 11 sierpnia. Pułkownik Dods rozpoczął bombardowanie całego wybrzeża Dahomeju.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11go sierpnia 1892 r., godz. 1 minut 40. Akcje kredytowe 314.85, Alp Tow. górnicze 67.80, Węgierskie akcje kredytowe 360.—, Akcje anglo-austriackie 154.—, Akcje banku Union 246.—, Akcje kolei Karola Ludwika 214.50, Akcje kolei Północnej 280.—, Akcje kolei Południowej 101.75, Losy tureckie 42.—, Akcje kolei państwowej 305.75, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 243.75, Akcje kolei węgierskiej Północno-wschodniej 197.—, Wiedeńskie losy komunalne 159.50, Akcje tytoniowe 182.50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 105.—, Akcje kolei Elbetal 234.—, Akcje banku dla krajów koronnych 223.—, 4-pre. węgierska renta złota 111.65, Akcje banku związkowego 115.70 Rubel papierowy 1.21.75, Węgierska renta papierowa 100.50. Uspokojenie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 10 sierpnia 1892 r. Wiedeń: okowita per 10.000 litr procent — do — zł. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7.58 do 7.60 zł. Berlin: Pszenica (na paźdz.-listop.) 165.25 do — zł., żyto — do — zł., spirytus 35.90 zł. Paryż: mąka na miesiąc bieżący 52.10 — fr.

Odpowiedzialny redaktor: Adam Kreschowiecki

M JONASZ

dom bankowy i kantor wymiany
we Lwowie, ul. Jagiellońska 3
kupuje i sprzedaje wszystkie efekta i
monety po najdokładniejszym kursie
dziennym.

Zlecenia z prowincji wykonywane niezwłocznie
bez doliczenia prowizji i poleca się szczególnie
świeżym urządowi depozytowemu na prowincji do
tak najczelniejszego przeprowadzania wszelkich
transakcyj w zakres bankowy i wexlarski wcho-
dzących. 179

Główna reprezentacja dla Galicyi największego
i najbogatszego w świecie Towarzystwa ubezpieczeń
na życie „The Mutual”. Rok założenia 1842

Zakład wodoleczniczy „Mariówka” (początek Lwów)

Sześć nowych murowanych budynków. Urządzenia
wzorowe. Kuchnia we własnym zarządzie. Pobyt
i kuracja zaczyna się od 25 tygodniowo. Lekarz
przebywający stale w zakładzie. Połączenie z sie-
cią telefoniczną miasta Lwowa. Omnibus do Lwo-
wa w godzinach 8 1/2 rano, 2 1/2 po poł. i 7 wieczór;
ze Lwowa (plac Halicki) w godzinach 11 1/4 przed
południem, 5 po poł. i 8 wieczór.
Wszelkich bliższych informacji co do pomie-
szkań i t. p. udziela Zarząd. 825
Dr. Wiktor Legeżyński, Emil Bertemilian Brajer,
lekarz kierujący, właściciel zakładu.

Przyjechali do Lwowa

dnia 11 sierpnia 1892

Hotel Żorza.

PP. K. Horodyski z Kołomyż, St. hr. Dziedu-
szycki Gwoździński, M. hr. Błażowski z Nowosiółki,
W. ks. Jabłonowski z Bursztyna, M. Heumann z
Wiednia, G. Broders z Paryża, M. hr. Wodzieńka z
Oleowa, J. Horodyski z Kociubinie, J. Rosenszok
z Rusiatycz, M. Garsztecka z Bursztyna, J. Jansen
z Hamburga, R. Adamski z Jasła, L. Morelowski z
Krakowa.

Hotel Imperial.

PP. K. hr. Dzieduszycki z Martynowa, W.
hr. Dzieduszycki z Jezupola, S. Epler z Wiednia,
K. Ostojka Ostaszewski z Grabownicy, M. Pariser z
Jass, J. ks. Rudnicki z Wysocki, G. Kardjef z
Chowmli (Bułgaria), Fr. Bail z Zwickau, Fr. Jarun-
towski z Zafanowa

Hotel Warszawski.

PP. Tantege von Torolim z Budapesztu, D.
dr. Jamiński z Uhnowa, L. Seiler i E. dr. Krau-
szler z Wiednia kapitan Salibill, major Müller, H.
Freund i G. Kernreich z Brzeżan, K. Kiniorski, S.
Kisielnicki i A. Polański z Krakowa, K. Ostaszew-
ski z Grabownicy.

Wystawy i Muzea.

Muzeum Zakładu narodowego im. Ossolińskich od
godziny 10-1 przed i od 3-5 po południu
we wtorek i piątek. Wstęp wolny.

RUCH POCIĄGÓW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:						Ze Lwowa odchodzą:					
Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.	Pociąg	posp.
Z Krakowa	6 01	2 50	9 01	6 46	9 32	Do Krakowa	10 41	3 07	5 26	11 01	7 56
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9 01	—	—	Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7 56
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2 57	9 40	7 21	—	Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2 58	—	9 41	10 26	—
Z Podwołocz. i Brodów (nadworec Podzamcze)	—	2 45	9 17	6 55	—	Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3 10	—	10 02	10 52	—
Z Suczawy	10 09	—	7 56	1 42	7 06	Do Suczawy	6 36	—	9 56	3 22	10 56
Z Kimpolungu	10 09	—	7 56	—	—	Do Husiatyna via Halicz	6 36	—	—	—	—
Z Radowic	10 09	—	7 56	—	7 06	Do Słobody rungurskiej	6 36	—	9 56	3 22	10 56
Z Hliboki	10 09	—	—	—	7 06	Do Nowosielicy	6 36	—	9 56	—	10 56
Z Nowosielicy	10 09	—	—	—	7 06	Do Hliboki	6 36	—	9 56	—	—
Z Słobody rungurskiej	10 09	—	—	1 42	7 06	Do Radowic	6 36	—	9 56	—	10 56
Z Husiatyna via Halicz	10 09	—	—	1 42	—	Do Kimpolungu	6 36	—	—	3 22	—
Z Nowego Sącza, Chy- rowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9 16	2 35	—	Do Stryja, Chyrowa, No- wego Sącza i Suchy	—	—	6 16	10 21	7 41
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławo- wa i Stryja	—	—	9 16	—	—	Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10 21	7 41
Z Chyrowa, Stanisławo- wa i Stryja	—	—	—	—	1 41	Do Stryja, Ławocznego, Munkacza, Miskoleza i Pesztu	—	—	6 16	—	7 41
Z Pesztu, Miskoleza, Mun- kacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9 16	—	1 41	Do Belcza i Sokala	—	—	—	—	9 51
Z Sokala i Belcza	—	—	—	—	—	Do Sokala i Rawy ru- skiej	—	—	—	—	7 36
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	8 32						

U w a g a: Godziny drukowane grubymi liczbami, oznaczają po-
rę nocną od godz. 6 wieczór do 5 rano.
Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego
go o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12
w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11:25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 11 sierpnia 1892.

1. Akcje za sztukę.		płaca żądają	
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	213	216	—
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. wa.	242	245	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	328	332	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	212	—
2. Listy zast. za 100 zł.		płaca żądają	
Banku hipot. 5 pr. wa. los. w 40 l.	100 90	101 60	—
5 pr. w. a.	—	—	—
wylosowane z 10 pr. premii	107 50	108 20	—
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	98 25	98 95	—
Banku kraj. 4 1/2 pr. wa. los. w 51 l.	98 50	99 20	—
Tow. kred. galic. ziem. 4 pr. wa.	—	—	—
I. emis.	96 70	97 40	—
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a.	—	—	—
los. w 41 1/2 lat	95 10	95 80	—
4 1/2 pr. wa. los. 52 l.	99 40	100 10	—
4 pr. wa. los. w 56 l.	94 70	95 40	—
3. Listy dłużne za 100 zł.		płaca żądają	
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacji (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	52	55	—
(daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. wa. los. w 15 lat	50	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		płaca żądają	
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104 60	105 30	—
Gal. funduszu propin. 4 pr. wa.	94	94 70	—
Bukow. fund. propin. 5 pr. wa.	101	101 70	—
Oblig. komunalne Banku krajow- wego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5 1/2 II. em.	101	101 70	—
Pożyczki kr. 6 pr. wa.	104 50	—	—
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. wa.	97 60	98 30	—
4	91 40	92 10	—
5. Losy miasta Krakowa	22 75	24 75	—
Stanisławowa	29 50	32 50	—
6. Monety.		płaca żądają	
Dukat cesarski	5 63	5 73	—
Napoleonodor	9 44	9 54	—
Półimperyal	9 60	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1 22	1 32	—
papierowy	1 21	1 23	—
66 marek niemieckich	58 25	58 85	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9 sierpnia 1892.

Dług państwa.		płaca żądają	
Jednolity dług państwa w banknot.	96.15	96.35	—
maj-listopad	96.15	96.35	—
lut-y-sierpień	—	—	—
Jednolity dług państwa w srebrze	—	—	—
styczeń-lipiec	95.75	95.95	—
wiecień-październik	95.80	96.00	—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	140.25	141.25	—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	140.00	140.40	—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	150.75	151.75	—
" " 1864 po 100 zł.	183.25	184.25	—
" " 1864 po 50 zł.	183.25	184.25	—
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—	—
Listy zast. domen. państw. po 120	152	153.50	—
zł. 5 pr.	—	—	—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	113.85	114.05	—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.50	100.70	—
2. Obligacje ind. 5 pr. (za zł. m. k.)		płaca żądają	
Bukowiny	105.00	105.50	—
Galicyi	104.80	105.40	—
Niższej Austrii	109.75	110.75	—
Świętobrodu	—	—	—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.50	94.75	—
3. Akcje.		płaca żądają	
Bank Anglo austr. 200 zł. emit. zł.	154.40	154.90	—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	315.20	316.00	—
Niżno-austr. tow. eskont. po 500 zł.	633.00	638.00	—
Gal. banku hip. po 200 zł.	332.00	342.00	—
Gal. banku d. han. i pr. z a. 200 wpl. 40 pr.	—	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—	—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	219.00	220.00	—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	1000.00	1001.00	—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	91.75	92.25	—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk. 344.00	344.00	—	—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—	—	—
Kol. Rzeszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2795.00	2810.00	—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	214.00	214.75	—
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. a. w.	243.50	244.50	—

4. Listy zastawne losowane.		płaca żądają	
Ogólny-rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr.	—	—	—
w złoście w 50 l.	100.10	101.10	—
" " " " " premii po 3 pr.	112.50	113.50	—
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—	—	—
" " " " " w 20 l. 7 pr.	—	—	—
" " " " " w 36 l. 6 pr.	101.60	101.90	—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.00	96.50	—
" " " " " po 4 pr. w 41 l. wyl.	95.00	95.25	—
" " " " " po 4 1/2 pr. w	—	—	—
52 latach zwrotne	99.50	100.25	—
Banku krajowego 4 1/2 pr. wa. los. w 51 1/2 l.	98.50	99.00	—
Oblig. komunalne Banku krajowego	—	—	—
5 pr. w. a. I. emisji	—	—	—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	101.00	101.40	—
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	100.20	101.20	—
Węg. Tow. ziem. ake. po 5 pr.	101.00	102.00	—
Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	102.70	103.70	—
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		płaca żądają	
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—	—	—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.)	—	—	—
a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—	—	—
Kolej północna po 100 zł. em. 1886 4 1/2	99.00	99.60	—
po 100 zł. " 1887 4 1/2	99.00	100.00	—
Kol. gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881	—	—	—
po 300 zł. 4 1/2 pr.	—	—	—
detto (Jarosław-Sokal)	—	—	—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. emisja a 300	—	—	—
zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.00	85.70	—
z r. 1884	93.00	94.00	—
z r. 1886	—	—	—
z r. 1872	—	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103.40	104.40	—
6. Losy.		płaca żądają	
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	192.75	193.50	—
Clarego po 40 zł. m. k.	54.25	55.00	—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126.00	127.00	—
Keglewiecha po 10 zł. m. k.	—	—	—

7. Weksle (za 3 miesiące).		płaca żądają	
Angsborg na 100 w. p. n.	—	—	—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—	—	—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—	—	—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—	—	—
London za ft. szt.	119.50	119.90	—
Paryż za 100 fr.	47.47.5	47.57.5	—
Kurs złota.		płaca żądają	
Dukat cesarski men.	5.67	5.69	—
" pełnej wagi	5.66	5.68	—
Korona	—	—	—
20-frankówka	9.49	9.50	—
Rosyjski półimperyal	—	—	—
Talar związkowy	—	—	—
Srebro	—	—	—
Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.		płaca żądają	
Telegrafowany kurs wiedeński.		—	—
Jednolity dług państwa w banknotach	—	—	—
" " " " " w srebrze	—	—	—
Renta w złoście	—	—	—
5 pr. austr. renta marcową	—	—	—
Akcie banku austro-węgier.	—	—	—
" " " " " kredytowego wiedeńskiego	—	—	—
London	—	—	—
Napoleonodor	—	—	—
Dukat cesarski men.	—	—	—
100 marek niemieckich	—	—	—

Licytacje.

L. 60132 (4710 2-3)
OBWIESZCZENIE.
We Lwowie ponownie obsadzona będzie
opróżniona sprzedaż osobliwych gatunków
tytoniu i cygar.
W celu obsadzenia takowej rozpisuje
się konkurencyja za pomocą podania pise-
mnych ofert.
Oferty te należy ostatecznie i za
opatrzone w wadium w kwocie 1000 zł., po-
winne być wniesione najdalej do 29 sierpnia
1892 do drugiej godziny po południu do rąk
naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu
we Lwowie.
Obszerniejsze obwieszczenie zawierają-
ce wszystkie warunki licytacyjne przejrzeć
można w c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we
Lwowie.
Z c. k. krajowej Dyrekcji skarbu
We Lwowie, dnia 2 sierpnia 1892.

L. 3332 (4690 2-3)
W sprawie egzekucyjnej gminy m.
Podgórze przeciw Klemensowi Żurkowi o 66
zł. wa. odbędzie się w tut. sądzie w dwóch
terminach to jest dnia 22 sierpnia 1892 i
dnia 27 września 1892 zawsze o godzinie 10
przed południem przymusowa sprzedaż real-
ności pod lwh. 231 w Piaskach wielkich po-
łożonej.
Cena szacunkowa wynosi 100 zł. aw.
Wadium 10 zł. wa.
Warunki licytacyjne można przejrzeć
w sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli
jest adw. dr. Peiper w Podgórzu.
C. k. Sąd powiatowy.
Podgórze, dnia 4 kwietnia 1892.

L. 4445 (4706 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Monasterzyskach
zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzy-
telności Schaji Fremdmann w kwocie 200 zł.
aw. zpn. odbędzie się w tus. budynku dnia
26 sierpnia i 27 września 1892 zawsze o
godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż real-
ności dłużnika Salomona Rosenbauma pod
lk. 139 w Monasterzyskach położonej w
księdze gr. w wyk. hip. l. 193 zapisanej w
drodce publicznej licytacji.
Na pierwszym terminie realność ta
sprzedana zostanie tylko za lub wyżej ceny
wywołania, na drugim terminie także niżej
tej ceny.
Cenę wywołania stanowi cena szacun-
kowa 2900 zł.
Wadium wynosi 290 zł.
Resztę warunków licytacji, akt opisa-
nia i oszacowania, tudzież wyciąg tabularny
są do przejrzania w tus. registraturze.
Monasterzyska, dnia 7 lipca 1892.

L. 4920 (4643 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie
podaje do wiadomości, że odbędzie się dnia
15 września 1892 i dnia 30 września 1892
każdym razem o godzinie 10 przed połu-
dnem egzekucyjną sprzedaż przez licytację
1/9 części z połowy realności pod lk. 99 w
Andrychowie położonej Szymona vel Samue-
la Binzera a względnie masy upadłości tegoż
własnej.
Cena wywołania 458 zł. 33 ct.
Wadium 46 zł.
Resztę warunków licytacji i akt osza-
cowania przejrzeć można w tutejszej regi-
straturze.
Andrychów, dnia 19 lipca 1892.

L. 4231 (4685 2-3)
Dnia 13 września 1892 i 18 paździer-
nika 1892 o godz. 10 rano odbędzie się pu-
bliczna sprzedaż realności pod lk. 179 w Po-
rąbce uszewskiej wyk. hip. 179 wyk. hip.
179 ks. gr. gm. Porąbka uszeńska objętej
Maryanny z Chigdów Gajdowej własnej na
rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Brzesku
celem zaspokojenia sumy 227 zł. z większej
300 zł. zpn.
Cena wywołania 780 zł.
Wadium 78 zł.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i
warunki licytacyjne przegladane można w
registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli
jest ustanowiony Antoni Kurlata c. k. nota-
ryusz w Brzesku.
C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 4 lipca 1892.

L. 4142 (4226 2-3)
C

ogłoszenie licytacji

L. 2098

1. 2098
celem oddania w przedsiębiorstwo dostawy chleba i owsa na czas od 1. listopada 1892 do 31. grudnia 1893. ⁽⁴⁶⁷⁷⁾

(4677)

Licytacja odbędzie się													Wadyum dla		U W A G A
dla okręgu powiatowego	w dniu	w stacyi i w biurze	dla stacyi	z dotychczasową stacyą konkurencyjną	na czas		dla następujących wojskowych prowiantów				chleba	owsa			
							d z i e n n i e			przypuszczalną ilość wynosi na 14 mies.					
							chleba a 840 gr.	o w s a a		chleba			owsa		
								3360	4200						
							g r a m ó w								
							od	do	p o r c y j		cetnar. metr.		złotych reńskich		
C z e r n i o w c e	5. września	w biurze c. i k. wojskowej prowiantury w	C z e r n i o w c a c h	Czerniowce		1. listopada 1892		70	200		4516		1400		
				Bojany			160	8	170	67200	3112	200	1000		
				Nowa Zuczka i Sadagóra	Rohozna			40	680		12559		4000		
				Radowce			94		39480		100				
				Suczawa			94		39480		100				
L w ó w	18. września		L w ó w i e	Brody	Smółno			529	13	158	222189	2968	650	950	
				Brzeżany	Kozowa			733	33	322	307860	6090	900	2000	
				Mosty wielkie	Parchacz			502	31	449	210840	8358	600	2700	
				Krechów			149	7	149	62580	2716	200	900		
				Rohatyn			150	7	150	63000	2730	200	900		
Stanisławów	7. września	L w ó w i e	Złoczów			1085	56	490	455700	9436	1300	3000			
			Żółkiew	Soposzyn i Macoszyn		470	25	444	197400	8190	550	2650			
			Kołomyja			908	133		381360	1880	1600	500			
			Tłumacz			464	590		194880	8445	900	3700			
			Monasterzyska			320	3 1/4		133400	5500	600	2400			
Tarnopol	12. września	Stanisławów	Czortków			347			145740		700				
			Strusów			166	194		69720	2750	200	1000			
			Trembowla			500	600		210000	8580	600	2400			

Dostawcy są obowiązani obok wyliczonych ilości, po cenie za-kontraktowanej dostawić także nadwyżkę spowodowaną skutkiem dorocznej koncentracji wojsk celem ćwiczeń pułkowych i z bro-nią mieszaną

Oprócz powyższego quantum i oprócz ewentualnej zwwyżki, która wynosi dla obydwóch artykułów po 25%. ma dostawca dostarczyć po cenie w kontrakcie zawartej także potrzebną ilość dla powołanych do ćwiczeń urlopników, rezerwistów, uzupełniających rezerwistów i dla obrony krajowej. Ilość dla przemarszów należy oferować podług IV. punktu warunków kontraktowych.

U w a g a.

1. Do tej licytacji przyjmowane będą tylko pisemne oferty.

Wszyscy oferenci, z wyjątkiem tych, którzy pozostając obecnie w obowiązkach kontraktowych, uznaniymi zostali za uzdolnionych i godnych zaufania, jako też tych, którzy komisji są osobście znani pod tymi względami, mają się wykazać świadectwami moralności i możliwości do wykonywania tegoż przedsięwzięcia, a mianowicie protokołowane firmy przez świadectwa wydane przez Izbę handlową i przemysłową, zaś inni za pomocą świadectw wystawionych przez władzę policyjną.

Do oferty należy załączyć otrzymane zawiadomienie na wniesioną prośbę od władzy politycznej, ewentualnie od Izby handlowej i przemysłowej, że świadectwa powyższe przesłane będą w drodze urzędowej do dotyczącej wojskowej prowiantury.

2. Oferty dla dotyczącej stacji mają opiewać na jedną porcję chleba po 840 gramów, albo na jedną porcję owsa po 3360 gramów i być przedłożone w dniu przeznaczonym do licytacji najdalej do godziny 11 rano komisji owej powiatu wojskowej, w której okręgu znajduje się oferowana stacja (punkt XVII warunków kontraktowych); następujące oferty bezwarunkowo nie będą uwzględnione, a mianowicie:

a) później lub w drodze telegraficznej nadeszłe;

b) w których zawarowaniem jestniżenie przepisanej kaucyi;

c) z krótszym jak 14-dniowym terminem (Impegno);

d) wreszcie takie, w których dla pewnego przeciągu czasu różne ceny są podane.

Jeżeliby w ofercie różniła się cena podana w liczbach od ceny wypisanej literami, to w tym wypadku tę ostatnią uważać się będzie za właściwą.

3. Blizszych szczegółów zasięgnąć można codziennie od godziny 9 do 12 przed południem w biurach dotyczących prowiantur wojskowych, gdzie są przygotowane do przejrzania, specjalnie dla tych licytacji sporządzone dwa równobrzmiące zeszyty warunków kontraktowych z datami Lwów, Czerniowiec, Stanisławów i Tarnopol, 15 lipca 1892. Takie zeszyty są także do nabycia w owych biurach po cenie 28 ct.

4. Współubiegający się o dostawę winni załączyć do swojej oferty pięcioprocentowe wady w gotówce lub papierach państwowych w powyżej podanej wysokości.

Gminy są zupełnie zwolnione od składania wadym i kaucyi; szczególniejszej też uwadze poleca się tak im, jako też krajowemu towarzystwom gospodarczym, nie mniej producentom powyżej rozpisana dostawę dla wojska.

5. Jeżeli oferty dla objęcia dostawy w stacjach garnizonowych nie zawierają mającego się dostarczyć maximum chleba i owsa dla przemarszów, to pozostaje jako norma dotyczącej dostawy maximum zawarte w punkcie A, a) warunków kontraktowych, rozdziału IV.

6. Dostawa ma się odbywać w dotyczących stacjach bezpośrednio upoważnionym do odbioru.

Na przewóz artykułów do miejsc konkurencyjnych należy wnieść specjalną ofertę według punktu XVII warunków kontraktowych; jeśli zaś za ten przewóz nie jest wymówione w ofercie osobne wynagrodzenie, to uważanem będzie, że cena w ofercie podana obejmuje także wynagrodzenie za przewóz.

Przy równych cenach podanych w ofertach za ten przewóz, ma pierwszeństwo oferent otrzymujący dostawę dotyczącego artykułu.

Dzierżawcy są obowiązani mieć magazyny swoje w dotyczących stacyach i w pobliżu
ubikacji wojskowych.

Odnosi się to do okręgu prowiantowego w Czerniowiecach, a mianowicie do Sadogóry, gdzie znajdować się mają magazyny w kierunku Nowej Zuczki.

7. Oferenci zrkają się uwiadomienia władzy wojskowej dotyczącego przyjęcia ich oferty w terminie określonym w § 862 powszechnej ustawy cywilnej i w §§ 318, 319 au strwackiej ustawy handlowej.

8. We wszystkich jednostkach wojskowych muszą być utrzymywane rezerwowe zapasy maki i owsa w wysokości trzymiesięcznej ilości zwykłej dostawy.

W ofercie należy jednak podać alternatywne ceny, mianowicie dla utrzymywania trzymiesięcznych i jednomiesięcznych rezerwowych zapasów.

C. i k. Ministerstwo wojny rozstrzyga co do przyjęcia alternatywnej ceny.
Zwraca się szczególniejszą uwagę na dalszą zmianę dotyczących punktów VII i VIII

warunków kontraktowych.

Zastąpienie zbożem jednej części trzymiesięcznego zapasu rezerwowego maki (zamiast utrzymywanie samej tylko maki), może być oferentowi wyjątkowo dozwolone, jeżeli w

Wszelkie inne warunki, które mogą być określone w szczególności w ofercie, jeżeli w razie potrzeby zmieniennie zboża da się na pewno uskutecznić w przeciągu 8—10 dni.

9. Postanowiona kara pieniężna w artykule XIII warunków kontraktowych, na wypadek niedopełnienia warunków objętych kontraktem, podwyższona zostaje z 10 proc. na

10. Zbiorowe oferty, to jest oświadczenia, w których dostawa jednego artykułu

zależną jest od równoczesnej dostawy drugiego, albo też dla kilku stacji, nie są dopuszczalne.

11. Każdy współubiegający się o dostawę musi wyraźnie oświadczyć w swojej ofercie, że się w zupełności poddaje warunkom zawartym w zeszytach kontraktowych z daty

Włówek, Czerniowce, Stanisławów, Tarnopol, 15 lipca 1892, a sporządzonym specjalnie dla tej licytacji.

12. Dostawa chleba i owsa ma się w zasadzie odbywać co 5 dni. Przepisany ten czas dla dostawy owsa może być przedłużony do 10 lub 15 dni je-

Przebiegający ten czas dla dostawy owego może być przedłużony do 10 lub 15 dni, jeżeli bez narażenia wojskowego skarbu na wydatki, pozwalają na to miejscowe stosunki i interes wojska.

13. W myśl punktu XV warunków kontraktowych wypożyczone zostaną podług in-

L. 3511 (4745 1—3)
W dniach 1 września 1892 i 13 października 1892 odbędzie się w tutejszym sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem celem uzyskania dla ek. Dyrekcyi gal. funduszu propinacyjnego kwoty 10 zł. przymusowa, publiczna licytacja lwh. 447 gm. kat. Sołotwina objętej realności dłużnika Chaskla Dachsa własnej z tem iż realność ta przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy drugim zaś także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.
Cena szacunkowa wynosi 30 zł.
Zakład 3 zł.
Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisanie i oszacowanie przejrzeć można w ts. registraturze.
C. k. Sąd powiatowy.
Sołotwina, 22 maja 1892.

L. 7301 (4741 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 60 zł. w. a. z pn. odbędzie się na rzecz spadkobierców Schmula Krauthamera w tut. sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lw. hip. 15 gm. kat. Markówka objętej dłużniczej masy spadkowej po sp. Wasylu Semenyszyn własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 12 września i 17 października 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony ek. notaryusz p. Henryk Szeib w Peczeniżynie.
Wadyum wynosi 96 zł. aw.
Peczeniżyn, 22 lipca 1892.

L. 4331 (4737 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należnej się kasie zaliczkowej w Złoczowie od Jana Krzyżanowskiego syna Tomasza sumy 34 zł. wa. zpn. przedsięwziętą zostanie przymusowa jawna sprzedaż w drodze licytacji realności w Złoczowie położonej wh. 532 ks. gr. dla gm. kat. Złoczów miasto objętej w dwóch terminach a to dnia 19 września 1892 i dnia 24 października 1892 zawsze o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądownym zabudowaniu.
Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy sądownym ocenieniu w kwocie 519 zł. 78 ct. aw. wypośrodkowana, zaś wadyum kwota 52 zł. aw.
Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim terminie zaś także niżej ceny wywołania, jednak nie niżej 1/3 części z ceny wywołania.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisanie i ocenienia tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Dla niewiadomych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, którzyby po dniu 26 maja 1892 do hipoteki weszli i tych którymby z jakiegokolwiek powodów uchwała pozwalająca licytację dżeczoną być nie mogła ustanawia się kuratora dr. Wittlina adwokata w Złoczowie.
Z c. k. Sądu obwodowego
Złoczów, dnia 25 czerwca 1892.

L. 4311 (4687 1—3)
Dnia 19 września 1892 i 24 października 1892 o 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 62 w Okocimie wyk. hip. l. 62 ks. gr. gm. Okocim objętej Maryanny Trylikowej własnej na rzecz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w Lwowie celem zaspokojenia 12 rat po 27 zł. 8 ct. i 319 zł. 20 ct. zpn.
Cena wywołania 1532 zł.
Wadyum 153 zł.
Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata c. k. notaryusz w Brzesku.
C. k. Sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 26 czerwca 1892.

L. 16966 (4747 2—3)
W myśl rozporządzenia Pana Ministra Wyzn. i Ośw. z dnia 20 lipca 1892 do l. 15747 obsadzona w żeńskim c. k. Seminarzium nauczycielskiem we Lwowie posada zastępczyni nauczycielki szkoły ćwiczeń do prowadzenia klasy I szkoły ćwiczeń z językiem wykładowym ruskim.
Zastępczyni ta będzie pobi rała 480 (czteryście osmdziesiąt) zł. wa. rocznie.
Kandydatki ubiegające się o tę posadę wykazać się mają kwalifikacyą do szkół ludowych z językiem wykładowym ruskim, pierwszeństwo zaś będą miały te kandydatki, które się wykazą praktyką odbytą w szkołach z językiem wykładowym ruskim lub patentem do szkół wydziałowych, uprawniającym do uczenia języka ruskiego i odpowiednią praktyką w uczeniu tego przedmiotu.

L. 158 (4724 2—2)
Dwie posady dyetaryuszy z miesięczną płacą 25 i 30 zł. zaraz do obsadzenia.
Wymaga się czytelnego pisma i dokładnego obznajomienia z manipulacyą sądową, oraz chlubnych świadectw poprzedniej służby, które mają być tymczasowo w odpisach przedłożone.
Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.
C. k. Sąd powiatowy.
Skole, dnia 5 sierpnia 1892.

L. 4957 (4682 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Pawła Matyki nieprotokołowanego kupca w Żywcu zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomości majątku położonego w krajach w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. pp. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Ferdynand Ujhelyi ek. radca sądu kraj i sędzia powiatowy w Żywcu a tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Edmund Udziela tamże.
Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 19 sierpnia 1892 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującymi.
Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 9 września 1892 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 7 października 1892 o godzinie 9 przed południem odbyć się mającym przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do uporządkowania podać.
Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiązanie otrzymują.
Zgłoszonym i na terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.
Wierzyciele którzy w Żywcu lub poblizu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałyby kurator ustanowiony.
Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.
Wadowice, dnia 30 lipca 1892.

L. 675 (4683 3—3)
Zofię Końską z Bestwinki uznano umysłowo chorą.
Kuratorem ustanowiono Franciszka Wawerczyka z Bestwinki.
C. k. Sąd powiatowy.
Biała, 10 maja 1892.

L. 3426 (4689 3—3)
Mikołaj Pietryk w Kozówce uznany został marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiono dla niego Łuczkę Pietryka gospodarza z Kozówki.
C. k. Sąd powiatowy.
Mikulince, dnia 23 czerwca 1892.

L. 27111 (4695 3—3)
Dla umysłowo chorej Rozalii Dąbrowskiej ze Starego Sącza w Krakowie zamieszkałej ustanawia się kuratorem adw. dr. Raczyńskiego w Krakowie.
Sąd miej. deleg.
Kraków, 30 lipca 1892.

L. 31133 (4696 3—3)
Dla umysłowo chorej Heleny Olszewskiej ustanowiono kuratorem p. dr. Karola Olszewskiego w Krakowie.
Sąd delegowany miejski
Kraków, 5 sierpnia 1892.

L. 26255 (4730 1—3)
Dla niedołężnego na umyśle Piotra Dziewońskiego z Dąbia ustanowiono kuratorem Jakóba Michnę z Dąbia.
Sąd del. miejski.
Kraków, 4 sierpnia 1892.

L. 26940 (4731 1—3)
Dla umysłowo chorej Maryi Kulczyńskiej ustanowiony został kuratorem tejeż mąż p. Roman Kulczyński ek. nadkomisarz skarbowy w Krakowie.
Sąd miej. del.
Kraków, 6 sierpnia 1892.

L. 31132 (4732 1—3)
Dla umysłowo chorego dr. Henryka Fränkla ustanowiono tegoż ojca Aschera Fränkla w Krakowie kuratorem.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 6 sierpnia 1892.

L. 31318 (4716 1—3)
Dla umysłowo chorego Wiktora Ebnera ustanowiony został kuratorem tegoż ojciec Wny Karol Ebner ek. Radca dworu we Wiedniu.
Sąd delegowany miejski
Kraków, 5 sierpnia 1892.

L. 6070 (4733 1—3)
Uchwałą z dnia dzisiejszego ustanowiono dla chorego na umyśle Ludwika Tworzydło konduktora kolei państwowej kuratorem pana Ignacego Olszewskiego z Nowego Sącza.
Nowy Sącz 23 lipca 1892.

L. 26941 (4751 1—3)
Marya Górniewicz z Nowej wsi narodowej obłąkaną uznaną, kuratorem jej jest Michał Górniewicz.
Sąd deleg. miejski.
Kraków, 8 sierpnia 1892.

L. 29158 (4752 1—3)
Dla umysłowo chorego Leopolda Cier-niaszka z Górki narodowej ustanowiono kuratorem Adama Raźnego z Górki narodowej.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 8 sierpnia 1892.

L. 33823 (4728 1—3)
OBWIESZCZENIE.
Od 13 sierpnia 1892 począwszy wchodzi w życie następujące zmiany w obrocie pocztowym z Rumunią a mianowicie, Posyłki przestronne dopuszczają się do rzeczonego obrotu pod warunkami obowiązującymi we wnętrzu kraju, przy czem opłata od wagi o połowę się podwyższa.
Deklaracya posyłki po nad rzeczywistą wartość jest wzbroniona. Posyłki bez deklarowanej wartości do wagi 5 klgm. muszą być przy nadaniu w całości opłacone.
C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 4 sierpnia 1892.

KUNDMACHUNG.
Vom 13 August l. J. angefangen treten in Postfrachtstückverkehre mit Rumänien mehrere Aenderungen in Kraft u. z. Spergutsendungen sind unter den im internen Verkehre geltenden Bestimmungen zulässig und erhöht sich hiefür das Gewichtsporto um die Hälfte.
Bei allen Sendungen ist eine höhere als dem wirklichen Werthe entsprechende Werthdeklaration verboten. Die Sendungen ohne Werthangabe bis zum Gewichte von 5 Klogr. müssen bei der Aufgabe frankirt werden.
K. k. Post und Telegrafendirektion.
Lemberg, am 4 August 1892.

OBOWIESZCZENIE.
Od 13 sierpnia 1892 wchodzić w życie składający zmieni w obrocie pocztowym z Rumunią a mianowicie: Posyłki obemniety (Spergut) dopuszczają się do wspólnego obrotu pod warunkami obowiązującymi wewnątrz kraju, przy czem opłata od wagi o połowę się podwyższa.
Deklaracya wartości posyłki ponad rzeczywistą wartość jest zakazana. Posyłki bez deklarowanej wartości do wagi 5 klgm. muszą być przy nadaniu w całości opłacone.
C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 4 sierpnia 1892.

L. 4253 (4652 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jachila Besena, że Efrom Neu-

man jako żyrataryusz Wolfa Hausmana wniósł w dniu 2 sierpnia 1892 l. 4253 prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy 200 zł. zpn. z wekslu z daty Brzeżany 18 marca 1892 na 375 zł. wystawionego, i że równocześnie wydany nakaz zapłaty ustanowionemu dla pozwanego kuratorowi adw. dr. Ma-deyskiemu w Brzeżanach się doręcza.
Brzeżany, 3 sierpnia 1892.

L. 34075 (4729 1—3)
OBWIESZCZENIE.
Według informacji międzynarodowego biura pocztowego można obecnie przysyłać pocztą kartki korespondencyjne do kolonii przylądku dobrej nadziei a to za pośrednictwem Wielkiej Brytanii.
Należność za takie karty korespondencyjne pojedyncze wynosi 5 ct., zaś za karty z zapłaconą odpowiedzią 10 ct.
W kolonii wynosi taksa za karty korespondencyjne 1½ penny a względnie 3 penny za podwójne.
W obrębie z innymi krajami nie należącymi do światowego związku pocztowego są karty korespondencyjne niedopuszczalne.
Lwów, dnia 6 sierpnia 1892.
C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

KUNDMACHUNG.
Nach einer Mittheilung des Internationalen Postbureaus können von nun an aus und nach der Capcolonie durch Vermittlung Grossbritaniens Correspondenzkarten versendet werden.
Die Takse für Correspondenzkarten nach der Capcolonie wird wie im sonstigen internationalen Verkehre mit 5 kr. für die einfache Karte und 10 kr. für eine Correspondenzkarte mir bezahlter Antwort festgesetzt.
In der Capcolonie beträgt die Takse für Correspondenzkarten nach Weltpostvereinsländern 1½ Penny für die einfache und 3 Pence für die Doppelkarte.
Im Verkehre mit anderen Nichtvereinsländern sind Correspondenzkarten nach wie vor unzulässig.
K. k. Post und Telegrafendirektion.
Lemberg, am 6 August 1892.

OBOWIESZCZENIE.
Посла повідомлення міжнародового бюро поштового можна бдть теперъ посылати карти кореспонденційні до колоніи на розгъ доброи Надѣи а то за посередництвомъ Великои Британіи.
Належатость за поодинокі карти кореспонденційні вноситьъ 5 кр. а за карти зъ заплаченою одповѣдю 10 кр.
Въ вѣспомниой колоніи вноситьъ такса за поодинокі карты 1½ пенни а за подвійніи 3 пенни.
Въ оворотѣ зъ иншими краями не належачими до свѣтового звязку поштового; карты кореспонденційні не допускають ся.
Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ.
Лѣвобѣ, дня 6 серпня 1892.

L. 8230 (4544 3—3)
W sprawie egzekucyjnej Fischla Schnabla przeciw Maryannie Rhem i spóln. pcto 1000 zł. a. w. dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryanny Rhem ustanawia się kuratorem Ignacego Lewandowskiego, a zawiadamiając o tem Maryannę Rhem, wzywa się ją, aby kuratorowi udzieliła informacji do obrony jej praw względnie Sądowi podała innego pełnomocnika.
C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, 17 lipca 1892.

L. 4501 (4571 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie zawiadamia, iż dla Franciszka Jamrozika z Jawornika z miejsca obecnego pobytu niewiadomego w celu doręczenia mu tutejszo sądowej rezolucyi z dnia 14 grudnia 1891 l. 9862 wedle której Szymon Barycki za właściciela ciała hipotecznego l. 511 wpisany został, ustanowił kuratorem Jana Spławinińskiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Tyczyn, dnia 17 czerwca 1892.

L. 15957 (4746 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Stryju ogłasza, że na pozew gminy miasta Stryja przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Mojżeszowi Wissmanowi lub jego równie nieznanym spadkobiercom o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 28 zł. 15 ct. z realności wyk. hip. 1628 ks. gr. m. Stryja wyznaczono termin do rozprawy ustnej na 7 września 1892 godzinę 9 rano i ustanowiono adwokata Finka w Stryju kuratorem strony pozwanej, którą się wzywa, aby temuż kuratorowi informacji udzieliła, lub innego zastępcę wymieniała.
Stryj, 1 sierpnia 1892.

L. 16966 (4747 2—3)
W myśl rozporządzenia Pana Ministra Wyzn. i Ośw. z dnia 20 lipca 1892 do l. 15747 obsadzona w żeńskim c. k. Seminarzium nauczycielskiem we Lwowie posada zastępczyni nauczycielki szkoły ćwiczeń do prowadzenia klasy I szkoły ćwiczeń z językiem wykładowym ruskim.
Zastępczyni ta będzie pobi rała 480 (czteryście osmdziesiąt) zł. wa. rocznie.
Kandydatki ubiegające się o tę posadę wykazać się mają kwalifikacyą do szkół ludowych z językiem wykładowym ruskim, pierwszeństwo zaś będą miały te kandydatki, które się wykazą praktyką odbytą w szkołach z językiem wykładowym ruskim lub patentem do szkół wydziałowych, uprawniającym do uczenia języka ruskiego i odpowiednią praktyką w uczeniu tego przedmiotu.

L. 158 (4724 2—2)
Dwie posady dyetaryuszy z miesięczną płacą 25 i 30 zł. zaraz do obsadzenia.
Wymaga się czytelnego pisma i dokładnego obznajomienia z manipulacyą sądową, oraz chlubnych świadectw poprzedniej służby, które mają być tymczasowo w odpisach przedłożone.
Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.
C. k. Sąd powiatowy.
Skole, dnia 5 sierpnia 1892.

L. 4957 (4682 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Pawła Matyki nieprotokołowanego kupca w Żywcu zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomości majątku położonego w krajach w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. pp. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Ferdynand Ujhelyi ek. radca sądu kraj i sędzia powiatowy w Żywcu a tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Edmund Udziela tamże.
Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 19 sierpnia 1892 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującymi.
Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 9 września 1892 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 7 października 1892 o godzinie 9 przed południem odbyć się mającym przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do uporządkowania podać.
Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiązanie otrzymują.
Zgłoszonym i na terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.
Wierzyciele którzy w Żywcu lub poblizu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałyby kurator ustanowiony.
Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.
Wadowice, dnia 30 lipca 1892.

L. 675 (4683 3—3)
Zofię Końską z Bestwinki uznano umysłowo chorą.
Kuratorem ustanowiono Franciszka Wawerczyka z Bestwinki.
C. k. Sąd powiatowy.
Biała, 10 maja 1892.

L. 3426 (4689 3—3)
Mikołaj Pietryk w Kozówce uznany został marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiono dla niego Łuczkę Pietryka gospodarza z Kozówki.
C. k. Sąd powiatowy.
Mikulince, dnia 23 czerwca 1892.

L. 27111 (4695 3—3)
Dla umysłowo chorej Rozalii Dąbrowskiej ze Starego Sącza w Krakowie zamieszkałej ustanawia się kuratorem adw. dr. Raczyńskiego w Krakowie.
Sąd miej. deleg.
Kraków, 30 lipca 1892.

L. 31133 (4696 3—3)
Dla umysłowo chorej Heleny Olszewskiej ustanowiono kuratorem p. dr. Karola Olszewskiego w Krakowie.
Sąd delegowany miejski
Kraków, 5 sierpnia 1892.

L. 26255 (4730 1—3)
Dla niedołężnego na umyśle Piotra Dziewońskiego z Dąbia ustanowiono kuratorem Jakóba Michnę z Dąbia.
Sąd del. miejski.
Kraków, 4 sierpnia 1892.

L. 26940 (4731 1—3)
Dla umysłowo chorej Maryi Kulczyńskiej ustanowiony został kuratorem tejeż mąż p. Roman Kulczyński ek. nadkomisarz skarbowy w Krakowie.
Sąd miej. del.
Kraków, 6 sierpnia 1892.

L. 31132 (4732 1—3)
Dla umysłowo chorego dr. Henryka Fränkla ustanowiono tegoż ojca Aschera Fränkla w Krakowie kuratorem.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 6 sierpnia 1892.

L. 31318 (4716 1—3)
Dla umysłowo chorego Wiktora Ebnera ustanowiony został kuratorem tegoż ojciec Wny Karol Ebner ek. Radca dworu we Wiedniu.
Sąd delegowany miejski
Kraków, 5 sierpnia 1892.

L. 6070 (4733 1—3)
Uchwałą z dnia dzisiejszego ustanowiono dla chorego na umyśle Ludwika Tworzydło konduktora kolei państwowej kuratorem pana Ignacego Olszewskiego z Nowego Sącza.
Nowy Sącz 23 lipca 1892.

L. 26941 (4751 1—3)
Marya Górniewicz z Nowej wsi narodowej obłąkaną uznaną, kuratorem jej jest Michał Górniewicz.
Sąd deleg. miejski.
Kraków, 8 sierpnia 1892.

L. 29158 (4752 1—3)
Dla umysłowo chorego Leopolda Cier-niaszka z Górki narodowej ustanowiono kuratorem Adama Raźnego z Górki narodowej.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 8 sierpnia 1892.

L. 33823 (4728 1—3)
OBWIESZCZENIE.
Od 13 sierpnia 1892 począwszy wchodzi w życie następujące zmiany w obrocie pocztowym z Rumunią a mianowicie, Posyłki przestronne dopuszczają się do rzeczonego obrotu pod warunkami obowiązującymi we wnętrzu kraju, przy czem opłata od wagi o połowę się podwyższa.
Deklaracya posyłki po nad rzeczywistą wartość jest zakazana. Posyłki bez deklarowanej wartości do wagi 5 klgm. muszą być przy nadaniu w całości opłacone.
C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 4 sierpnia 1892.

KUNDMACHUNG.
Vom 13 August l. J. angefangen treten in Postfrachtstückverkehre mit Rumänien mehrere Aenderungen in Kraft u. z. Spergutsendungen sind unter den im internen Verkehre geltenden Bestimmungen zulässig und erhöht sich hiefür das Gewichtsporto um die Hälfte.
Bei allen Sendungen ist eine höhere als dem wirklichen Werthe entsprechende Werthdeklaration verboten. Die Sendungen ohne Werthangabe bis zum Gewichte von 5 Klogr. müssen bei der Aufgabe frankirt werden.
K. k. Post und Telegrafendirektion.
Lemberg, am 4 August 1892.

OBOWIESZCZENIE.
Посла повідомлення міжнародового бюро поштового можна бдть теперъ посылати карти кореспонденційні до колоніи на розгъ доброи Надѣи а то за посередництвомъ Великои Британіи.
Належатость за поодинокі карти кореспонденційні вноситьъ 5 кр. а за карти зъ заплаченою одповѣдю 10 кр.
Въ вѣспомниой колоніи вноситьъ такса за поодинокі карты 1½ пенни а за подвійніи 3 пенни.
Въ оворотѣ зъ иншими краями не належачими до свѣтового звязку поштового; карты кореспонденційні не допускають ся.
Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфовъ.
Лѣвобѣ, дня 6 серпня 1892.

L. 8230 (4544 3—3)
W sprawie egzekucyjnej Fischla Schnabla przeciw Maryannie Rhem i spóln. pcto 1000 zł. a. w. dla niewiadomej z miejsca pobytu Maryanny Rhem ustanawia się kuratorem Ignacego Lewandowskiego, a zawiadamiając o tem Maryannę Rhem, wzywa się ją, aby kuratorowi udzieliła informacji do obrony jej praw względnie Sądowi podała innego pełnomocnika.
C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, 17 lipca 1892.

L. 4501 (4571 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie zawiadamia, iż dla Franciszka Jamrozika z Jawornika z miejsca obecnego pobytu niewiadomego w celu doręczenia mu tutejszo sądowej rezolucyi z dnia 14 grudnia 1891 l. 9862 wedle której Szymon Barycki za właściciela ciała hipotecznego l. 511 wpisany został, ustanowił kuratorem Jana Spławinińskiego.
C. k. Sąd powiatowy.
Tyczyn, dnia 17 czerwca 1892.

L. 15957 (4746 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Stryju ogłasza, że na pozew gminy miasta Stryja przeciw nieznanemu z życia i miejsca pobytu Mojżeszowi Wissmanowi lub jego równie nieznanym spadkobiercom o uznanie za zgasłą i wykreślenie sumy 28 zł. 15 ct. z realności wyk. hip. 1628 ks. gr. m. Stryja wyznaczono termin do rozprawy ustnej na 7 września 1892 godzinę 9 rano i ustanowiono adwokata Finka w Stryju kuratorem strony pozwanej, którą się wzywa, aby temuż kuratorowi informacji udzieliła, lub innego zastępcę wymieniała.
Stryj, 1 sierpnia 1892.

L. 16966 (4747 2—3)
W myśl rozporządzenia Pana Ministra Wyzn. i Ośw. z dnia 20 lipca 1892 do l. 15747 obsadzona w żeńskim c. k. Seminarzium nauczycielskiem we Lwowie posada zastępczyni nauczycielki szkoły ćwiczeń do prowadzenia klasy I szkoły ćwiczeń z językiem wykładowym ruskim.
Zastępczyni ta będzie pobi rała 480 (czteryście osmdziesiąt) zł. wa. rocznie.
Kandydatki ubiegające się o tę posadę wykazać się mają kwalifikacyą do szkół ludowych z językiem wykładowym ruskim, pierwszeństwo zaś będą miały te kandydatki, które się wykazą praktyką odbytą w szkołach z językiem wykładowym ruskim lub patentem do szkół wydziałowych, uprawniającym do uczenia języka ruskiego i odpowiednią praktyką w uczeniu tego przedmiotu.

L. 158 (4724 2—2)
Dwie posady dyetaryuszy z miesięczną płacą 25 i 30 zł. zaraz do obsadzenia.
Wymaga się czytelnego pisma i dokładnego obznajomienia z manipulacyą sądową, oraz chlubnych świadectw poprzedniej służby, które mają być tymczasowo w odpisach przedłożone.
Podania nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi.
C. k. Sąd powiatowy.
Skole, dnia 5 sierpnia 1892.

L. 4957 (4682 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożone postępowanie konkursowe do majątku Pawła Matyki nieprotokołowanego kupca w Żywcu zamieszkałego, a to do całego ruchomego gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomości majątku położonego w krajach w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. pp. z roku 1869 Nr. 1 obowiązuje.
Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Ferdynand Ujhelyi ek. radca sądu kraj i sędzia powiatowy w Żywcu a tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adw. dr. Edmund Udziela tamże.
Celem potwierdzenia ustanowionego przez Sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 19 sierpnia 1892 o godzinie 9 przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującymi.
Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający chociażby o takowe nawet i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 9 września 1892 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym, lub u komisarza konkursowego zgłosić i na terminie w dniu 7 października 1892 o godzinie 9 przed południem odbyć się mającym przed komisarzem konkursowym do likwidacji i do uporządkowania podać.
Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 uk. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawiązanie otrzymują.
Zgłoszonym i na terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.
Wierzyciele którzy w Żywcu lub poblizu nie mieszkają, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałyby kurator ustanowiony.
Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej”.
Wadowice, dnia 30 lipca 1892.

L. 675 (4683 3—3)
Zofię Końską z Bestwinki uznano umysłowo chorą.
Kuratorem ustanowiono Franciszka Wawerczyka z Bestwinki.
C. k. Sąd powiatowy.
Biała, 10 maja 1892.

L. 3426 (4689 3—3)
Mikołaj Pietryk w Kozówce uznany został marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiono dla niego Łuczkę Pietryka gospodarza z Kozówki.
C. k. Sąd powiatowy.
Mikulince, dnia 23 czerwca 1892.

L. 27111 (4695 3—3)
Dla umysłowo chorej Rozalii Dąbrowskiej ze Starego Sącza w Krakowie zamieszkałej ustanawia się kuratorem adw. dr. Raczyńskiego w Krakowie.
Sąd miej. deleg.
Kraków, 30 lipca 1892.

L. 31133 (4696 3—3)
Dla umysłowo chorej Heleny Olszewskiej ustanowiono kuratorem p. dr. Karola Olszewskiego w Krakowie.
Sąd delegowany miejski
Kraków, 5 sierpnia 1892.

L. 26255 (4730 1—3)
Dla niedołężnego na umyśle Piotra Dziewońskiego z Dąbia ustanowiono kuratorem Jakóba Michnę z Dąbia.
Sąd del. miejski.
Kraków, 4 sierpnia 1892.

L. 26940 (4731 1—3)
Dla umysłowo chorej Maryi Kulczyńskiej ustanowiony został kuratorem tejeż mąż p. Roman Kulczyński ek. nadkomisarz skarbowy w Krakowie.
Sąd miej. del.
Kraków, 6 sierpnia 1892.

L. 31132 (4732 1—3)
Dla umysłowo chorego dr. Henryka Fränkla ustanowiono tegoż ojca Aschera Fränkla w Krakowie kuratorem.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 6 sierpnia 1892.

L. 31318 (4716 1—3)
Dla umysłowo chorego Wiktora Ebnera ustanowiony został kuratorem tegoż ojciec Wny Karol Ebner ek. Radca dworu we Wiedniu.
Sąd delegowany miejski
Kraków, 5 sierpnia 1892.

L. 6070 (4733 1—3)
Uchwałą z dnia dzisiejszego ustanowiono dla chorego na umyśle Ludwika Tworzydło konduktora kolei państwowej kuratorem pana Ignacego Olszewskiego z Nowego Sącza.
Nowy Sącz 23 lipca 1892.

L. 26941 (4751 1—3)
Marya Górniewicz z Nowej wsi narodowej obłąkaną uznaną, kuratorem jej jest Michał Górniewicz.
Sąd deleg. miejski.
Kraków, 8 sierpnia 1892.

L. 29158 (4752 1—3)
Dla umysłowo chorego Leopolda Cier-niaszka z Górki narodowej ustanowiono kuratorem Adama Raźnego z Górki narodowej.
Sąd deleg. miejski
Kraków, 8 sierpnia 1892.

wentarza oferentowi na dostawę chleba, wojskowe rekwizyty piekarskie w Brzeżanach za cenę 2 zł. miesięcznie.

14. Przydzielanie dostawcom żołnierzy prowiantowych jest na razie zupełnie wykluczone.

15. Administracja wojskowa zastrzega sobie prawo wydawania podczas trwania kontraktu ewentualnych własnych zasobów zostających do jej dyspozycji.

We Lwowie, dnia 15 lipca 1892.

Komisyja zarządzająca c. i k. wojskowej prowiantury.

Stempel
na 50 ct.

Formularz oferty.

Niżej podpisany oświadczam niniejszem, że wskutek ogłoszenia do liczby 2030 z daty Lwów 15 lipca 1892 podejmuję się dostarczać dla stacyi wraz z miejscowością konkurencyjną w drodze dzierżawnej na czas od 1 listopada 1892 do 31 grudnia 1893:

1 porcję chleba po 840 gramów za cenę ct., mówię: centów,
1 porcję owsa po 3360 gramów za cenę ct., mówię: centów,
wraz z przewozem do stacyi konkurencyjnych, a za ofertę moją poręczam załączonym wadium w kwocie zł. składającym się z

Następnie obowiązuję się w razie przekazania mi przedsiębiorstwa, wadium moje uzupełnić do 10 proc. kaucyi najpóźniej do 14 dni po otrzymaniu urzędowego zawiadomienia, a gdybym tego nie uczynił, przekazuję władzy wojskowej prawo do uzupełnienia tegoż przez niewypłacenie mi należności za dostawę.

Zresztą poddaję się nie tylko warunkom zawartym w ogłoszeniu, lecz także tym, które zawierają warunki kontraktowe przygotowane do rozpisanej licytacji z daty Lwów, Czerniowiec, Stanisławów, Tarnopol, 15 lipca 1892.

Stosownie do załączonej uchwały w przesłałem natomiast wprost c. i k. wojskowej prowianturze w moje świadectwo moralności i uzdolnienia.

N. dnia 1892.

N. N.

zamieszkały w

Adres na kopercie:

Do

c. i k. wojskowej prowiantury

w

N.

Oferta stosownie do ogłoszenia z dnia

15 lipca 1892 dla mającej się odbyć

licytacji w dniu 1892.

L. 7695 (4490 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejs. deleg. w Przemyśle podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Stowarzyszenia handlowego dla handlu i przemysłu przeciw Feiwlowi Amtman o zapłatę kwoty 140 zł. z pn. i 225 zł. zpn. odbędzie się dnia 16 września 1892 i dnia 21 października 1892 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze nr. 20 przymusowa sprzedaż realności lwh. 145 i 149 ks. gr. gminy Hurko objętych, dłużnika Feiwa Amtmana własnych.

Cena wywołania realności lwh. 145 ks. gr. gminy Hurko objętej, stanowi kwota 70 zł., zaś realności lwh. 149 tejże gminy objętej stanowi kwota 1010 zł.

Wadium zaś 10 proc. tejże.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono adw. dr. Gans w Przemyśle z substytucją adwokata dr. Blumenfelda.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny, można przejrzeć w tus. registraturze.

Przemyśl, 25 maja 1892.

L. 4315 (4708 3—3)

Sokalski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, niniejszym rozpisana na dzień 31 sierpnia 1892 28 września 1892 zawsze o 10 godz. rano w gmachu sądowym odbyć się mającą przymusową publiczną sprzedaż majątności objętej wyk. hip. l. 616 gm. kat. Kopytów dłużnika Marcina Dmuchowskiego własnej celem zaspokojenia pretensyi Wysockiego Skarbu w kwocie 153 zł. 31 ct. zpn.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa sprzedać się mającej majątności w ilości 2715 zł.

Wadium 135 zł. 75 ct. aw.

W pierwszym terminie nabyć można majątek tylko za cenę wyższą lub nie niższą od ceny szacunkowej na drugim zaś terminie i poniżej tej ceny.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i reszta w całości przytoczonych warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tutejszego sądu.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli został zamianowany p. dr. Wejda.

Z c. k. Sądu powiatowego

Sokal, dnia 12 maja 1892.

L. 5317 (4660 2—3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Busku odbędzie się dnia 19 września 1892 o godzinie 10 rano tylko powyżej ceny szacunkowej licytacja realności według wyk. hip. l. 10 ks. gr. Kędzierzawce dłużnika Jacka Bazyluka własnej na rzecz Ozyasza Goldsteina pto 104 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi 732 zł. aw.

Wadium 73 zł. 22 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli tudzież dla wierzycieli hipotecznych po dniu 10 listopada 1890 wpisanym ustanowiono kuratorem Karol Jabłoński w Busku.

C. k. Sąd powiatowy.

Busk, dnia 3 czerwca 1892.

L. 2669 (4721 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy oszczędności w Wieliczce do Jana Chmielka pto 5 rat i reszty kapitału w kwocie 200 zł. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 23 września i 28 października 1892 o godzinie 12 w południe egzekucyjna licytacja realności lwh. 24 w Zagorzanach objętej, Jana Chmielka własnej.

Cena wywołania 2527 zł.

Wadium 253 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Bruno Rogalski c. k. notaryusz w Dobczycach.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, dnia 10 kwietnia 1892.

L. 13899 (4461 2—3)

C. k. Sąd obwodowy Tarnowski podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności firmy Józefa Brülla wnuków w Bernie przyznanej w sumie 69 zł. 20 ct. a. w. zpn. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna nieoznaczonych liczebnie części realności pod lwh. 389 ks. gr. m. Tarnowa objętej według poz. 1 lit. p. krt. wł. do Herza Bernsteina należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 9 września 1892 i w dniu 21 października 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 679 zł. 53 ct. poniżej której w terminie pierwszym część realności sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 68 zł. aw.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 21 lipca 1892.

L. 5908 (4691 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięwzięć celem zaspokojenia resztującej sumy 426 zł. 87 ct. aw. zpn. przez c. k. uprz. gal. akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie przeciw Aronowi Luftowi wywalczony w tus. kancelarii w dniach 13 września i 18 października 1892 każdorazowo o godzinie 10 przed południem przymusową licytację realności dłużnika pod lk. 9 w Szczercu położonej a wykazem hipotecznym l. 166 księgi gruntowej tejże gminy objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 2400 zł. aw.

Zakład wynosi 240 zł. aw.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedana zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono Filipa Simona ze Szczercza.

Szczercz, 20 czerwca 1892.

L. 3323

(4676 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 300 zł. wa. zpn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu na dniu 19 września 1892 o godzinie 10 rano w drodze relicytacji przymusowa sprzedaż realności lwh. 1 ks. gr. gm. Grzybów objęta na imię Marcina Wnuka wpisana.

Cena wywołania 500 zł.

Wadium 50 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest ck. notaryusz Władysław Krasicki w Radomyślu.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 29 maja 1892.

L. 5248

(4656 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności Eliasza Friedmana w kwocie 136 zł. w. a. zpn. przymusową relicytację należącą do dłużnika Feibischa Pion ciała hipotecznego lwh. 19 ks. gr. miasta Złoczowa na dzień 19 września 1892 o godzinie 10 przed południem, na którym to terminie realność ta za dopilnowaniem przepisu § 433 ust. sąd. nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi 566 zł. 66 2/3 ct. wa.

Wadium 113 zł. 60 ct. wa.

Kuratorem niewiadomego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipot. Herscha Kremnitzera, jakoteż innych niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest ustanowiony uchwałą tus. z dnia 27 września 1890 l. 7302 adwokat dr. Kafiński, obecnie w Kamionce swą siedzibę mający z podstawieniem adw. dr. Wittlina w Złoczowie.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze tutejszego sądu.

Złoczów, dnia 23 lipca 1892.

L. 3884

(4673 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Honiga jako prawonabywcy Mojżesza Józefa 2 im. Mahlera w kwocie 47 zł. wa. zpn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu na dniu 19 września 1892 i w dniu 20 października 1892 zawsze o godzinie 10 rano przymusową sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 299 ks. gr. gm. Radomyśl objętej Chaima Altera 2 im. Pistronga własnej.

Cena wywołania wynosi 400 zł. aw.

Wadium 40 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ck. notaryusz Władysław Krasicki w Radomyślu.

Radomyśl, dnia 24 czerwca 1892.

L. 2448

(4566 2 3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Przeworsku w dniach 19 września 1892 i 19 października 1892 zawsze o 10 rano odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności w Ubieszynie pod Nk. 125 położonej lw. 71 ks. gr. gminy Ubieszyn objętej Piotra Trojaka względnie jego masy spadkowej własnej celem wydobycia pretensyi galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 17 zł. 85 ct. zpn.

Cena wywołania 1300 zł.

Wadium 130 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy

Przeworsk, 25 kwietnia 1892.

L. 4399

(4686 2—3)

Dnia 19 września 1892 i 24 października 1892 o godz. 10 rano, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 165 w Okocimie wyk. hip. 165 ks. gr. gm. Okocim objętej Jędrzeja Słupeckiego własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 196 zł. z pn.

Cena wywołania 1152 zł. 65 ct.

Wadium 115 zł.

Akt oszacowania wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przegladnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony Antoni Kurlata c. k. notaryusz w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 28 czerwca 1892.

L. 4744

(4675 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie a mianowicie 10 rat po 30 zł. wa. zpn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu w dniu 20 września 1892 i w dniu 18 października 1892 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez pu-

bliczną licytację realności lwh. 141 ks. gr. gm. Ziempińów objętej Wojciecha Knappa syna Mateusza własnej.

Cena wywołania wynosi 1200 zł.

Wadium 120 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Władysław Krasicki w Radomyślu.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 21 czerwca 1892.

L. 3333

(4742 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 100 zł. wa. zpn. odbędzie się na rzecz kasy pożyczkowej gminy Stopczaków w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 318 gminy katastralnej Jabłonów objętej dłużnika Julii z Salwarowskich Iwanickiej własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 16 sierpnia 1892 i dnia 19 września 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. not p. Henryk Szeib w Peczenizynie.

Cena wywołania 1100 zł. wa.

Wadium wynosi 110 zł.

Z ck. Sądu powiatowego.

Peczenizyn, 25 kwietnia 1892.

L. 5476

(4740 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 200 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Kałuszu w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości l. wyk. hip. 1945 gm. kat. objętej Samuela Seinwela Kirschberga własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 17 sierpnia 1892 i 19 września 1892 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Wittlin w Kałuszu.

Wadium wynosi 127 zł. 50 ct.

Z ck. Sądu powiatowego.

Kałusz, 8 kwietnia 1892.

L. 3206

(4744 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Maryanny Mermer przeciw Jędrzejowi Wielobob w kwocie 13 zł. 97 ct. wa. zpn. odbędzie się dnia 24 sierpnia i dnia 27 września 1892 każdym razem o godzinie 9 rano w tym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż jednej trzeciej części realności l. w. hip. 243 księgi gr. gminy Mileza objętej, dłużnika własnych.

Cena wywołania 445 zł. 66 1/2 ct.

Wadium 10% ceny wywołania.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Rymanów 20 czerwca 1892.

L. 4361

(4738 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Pawła Owaca z Orzechówki w kwocie 100 zł. zpn. odbędzie się dnia 1 września 1892 i dnia 6 października 1892 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż przez przetarg realności pod lk. 125 w Niebieszczanach położonej dłużników Stanisława i Agaty Kwolików wedle wyk. 243 w całości a 209 w 2/12 częściach ks. gr. Niebieszczan własnej.

Cena wywołania 468 zł.

Wadium 47 zł.

Resztę warunków, i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem nieznanego wierzycieli Eugeniusz Kowalski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bukowsko, 10 lipca 1892.

L. 3935

(4743 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Dawida Kohna w resztującej kwocie 44 zł. 60 ct. wa. zpn. odbędzie się w gmachu tegoż sądu w dniu 12 września 1892 i 11 października 1892 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności wwh. 147 ks. gr. gm. Radomyśl objętej masy spadkowej Michała Bozenta własnej.

Cena wywołania wynosi 60 zł.

Wadium 6 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Tomasz Jaroń w Radomyślu.

Radomyśl, dnia 26 czerwca 1892.

L. 4795 (4520 2—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie wzywa po myśli art. 73 ust. weksl. każdego posiadacza wekslu następującej treści Złoczów den 3 März 1892 pr. 400 fl. öw. Sechs Monath a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden vier hundert in öst. Währung und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht, Herrn Chaim Nagler in Złoczów, Juda Täuber mp. angonem Chaim Nagler mp., ażeby w przeciągu 45 dni od dnia płatności tego wekslu to jest od dnia 4 września 1892 licząc weksel ten sądowi tutejszemu przedłożył, w przeciwnym bowiem razie takowy zaumorzony uznany zostanie.
Złoczów, dnia 2 lipca 1892.

L. 7031 (4518 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Piotra Brauna, że Meilech Finsterbusch wytoczył przeciw niemu spór wekslowy o 697 zł. 75 ct., i że mu w sporze tym ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. Justyna Witza ze substytucją adwokata dr. Brylińskiego.
Sambor 28 czerwca 1892.

L. 6567 (4526 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie oznajmia z miejsca pobytu nieznanemu Salkiemu Mandelberg, że w sprawie Herscha Sandbanka przeciw niemu o 22 zł. 25 ct. wa. dla niego kurator w osobie Izaaka Metzgera z Sieniawy ustanowiony został.
Wzywa się zatem Salkę Mandelberga, aby ustanowionemu kuratorowi służące do obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
Sieniawa, 13 października 1891.

L. 4196 (4585 2—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jachila Besena, że Sara Landmann z Narajowa wniosła przeciw niemu dnia 31 lipca 1892 l. 4196 prośbę o nakaz zapłaty sumy 1000 zł. zpn. z wekslu z daty Podhajce 25 stycznia 1892, i że równocześnie wydany nakaz zapłaty do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Madeyskiego się doręcza.
Brzeżany, 31 lipca 1892.

L. 30981 (4608 2—3)
C. k. Sąd powiatowy del. S. I. oznajmia nieobecnemu Herschowi Leibie Gottliebowi, że przeciw niemu i Zallerowi Wirth przez Ferdynanda Albrechta pozew o zapłacenie kwoty 391 zł. 82 ct. wa. wniesionym został.
Gdy miejsce pobytu Herscha Leibie Gottlieba nie jest wiadomem, ustanawia się dla niego kuratorem ad actum dr. Weissteina a tegoż zastępcą adw. dr. Alberta Reissa i powyższy pozew wyznaczając termin do wniesienia współobrony na dzień 23 sierpnia 1892 o godzinie 4 po południu w sali rozpraw nr. II mianowanemu kuratorowi się doręcza.
Wzywa się zatem Herscha Leibie Gottlieba, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.
Z ek. Sądu pow. m. del. s. I.
Lwów, dnia 19 lipca 1892.

L. 11563 (4363 2—3)
Stanisławowski ek. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Hundert, że na prośbę Banku dla handlu i przemysłu w Stanisławowie wydano przeciw niemu dzisiaj nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adw. dr. M. Fischlerowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Zinsa z wezwaniem, aby w czasie należytych udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebnej do zarzutów informacji lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej skutki prawne z zaniebdania tego wynikłe sam sobie przypisze.
C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 20 lipca 1892.

L. 32738 (4534 2—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie w sprawie Mojżesza Lautersteina o 200 zł. a. w. z pn. ustanawia p. adw. dr. Sietnickiego ze zastępstwem adw. dr. Rogalskiego na kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Jana Mittiga i uwiadamia go z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił do swej obrony służące kroki poczynił i nam o tem doniósł.
We Lwowie, dnia 23 lipca 1892.

L. 4732 (4564 2—3)
Niewiadomego z miejsca pobytu Filipa Scharza zawiadamia się niniejszem, że w c. k. Sądzie powiatowym w Medenicach wniośł

Filip Popp przeciw niemu skargę o zapłacenie 212 zł. 50 ct. na którą termin na dzień 25 października 1892 godz. 9 rano wyznaczony został.

Gdy sądowi miejsce pobytu jego nie jest wiadomem, ustanowiono dla niego kuratorem Jakóba Krebsa rolnika w Ugartsbergu do zastępowania go w tej sprawie.
Jest więc rzeczą pozwanego na wyznaczonym terminie samemu się jawić, lub pełnomocnika ustanowić, lub swoją obronę ustanowionemu kuratorowi dostarczyć.
Z c. k. sądu powiatowego.
Medenice, 23 lipca 1892.

L. 11023 (4584 2—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Nowym Sączu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Leszka i Teodora Murdę, iż celem doręczenia im rezolucji tutejszo sądowej z dnia 11 marca 1890 l. 961 mocą której dozwolono na wpisanie Afatana Kulandy z Łabowy za właściciela sumy 60 zł. w. a. w stanie biernym w posiadłości lwh. 135 i w stanie biernym 2/4 części posiadłości lwh. 137 i 2/8 części posiadłości lwh. 141 ks. gr. dla gm. Łabowa objętych Leszka i Teodora Murdy własnych adw. dr. Chlebowskiego w Nowym Sączu kuratorem dla tychże niewiadomych z miejsca pobytu ustanawia i temuż powyższą rezolucję doręcza.
C. k. Sąd powiat. m. del.
Nowy Sącz, 5 listopada 1891.

L. 14658 (4583 2—3)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Majera Zughaftha i Izraela Neustadta przeciw Antoniemu Zabierzowskiemu i współnikom o oddanie części folwarku Stanisza dla nieobecnego egzekuta Pawła Frankowicza adw. dr. Piotra Forysta kuratorem zamianował.
C. k. Sąd obwodowy.
Tarnów, 28 lipca 1892.

L. 4353 (4570 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie zawiadamia, iż dla Józefa Sajdyka w Błażowy za granicą państwa austriackiego przebywającego celem doręczenia mu tutejszo sądowej rezolucji hipotecznej z dnia 28 stycznia 1892 l. 443 wedle której Aron Tuchmana za właściciela hipotecznego l. 1094 wpisany został, ustanowił kuratorem Jędrzeja Kondołę.
C. k. Sąd powiatowy.
Tyczyn, dnia 22 czerwca 1892.

L. 2157 (4510 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Jadwigę Wójcikową, iż w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa Ochrony mniejszej własności w Mielcu przeciwko niej o 200 zł. zpn. ustanowił dla niej kuratora w osobie adw. dr. Brandta z Mielca.
C. k. Sąd powiatowy.
Mielec, dnia 7 marca 1891.

L. 3472 (4484 2—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle w skutek wniesionych przez Chaskla Weinbergera przeciw Jakóbowi Piotrowi von Braam pozwów wekslowych i to de prs. 20 lutego 1892 l. 851 pto. 150 zł. zpn., de prs. 15 lutego 1892 l. 760 pto. 300 zł. zpn. i de prs. 20 lutego 1892 l. 850 pto. 150 zł. zpn. ustanawia dla pozwanego Jakóba Piotra von Braam, jako z miejsca pobytu niewiadomego, kuratorem dr. Władysława Chwaliboga, wraz z substytucją dr. Franciszka Wiedigera, adwokatów w Jasle i pierwszemu z nich nakazy zapłaty z dnia 22 lutego 1892 l. 851 na 150 zł. zpn., z dnia 20 lutego 1892 l. 760 na 300 zł. zpn. i z dnia 22 lutego 1892 l. 850 na 150 zł. na wyż wspomniane skargi przez ek. sąd obwodowy jako handlowy w Jasle wydane, doręcza.
Wzywa się zatem p. Jakóba Piotra von Braam, ażeby albo ustanowionemu a wyżej wspomnianemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił, albo też tutejszemu sądowi o miejscu swego pobytu doniósł, gdyż w razie zaniebdania tego sam sobie wszelkie skutki prawne ztąd wyniknąć mogące przypisać będzie musiał.
C. k. Sąd obwodowy.
Jasło, 16 lipca 1892.

L. 5179 (4546 2—3)
Wzywa się Schaję Rosenbauma, aby do spadku po Mendlu Rosenbaumie w Mielnicy 7 marca 1890 bez rozporządzenia ostatniej woli zmarłym, w przeciągu jednego roku od dnia pierwszego umieszczenia tego edyktu tem pewniej się zgłosił, lub kuratorowi p. Feibiszowi Menczerowi w Mielnicy informację udzielił, ile że w przeciwnym razie rozprawa spadkowa tylko ze spadkobiercami do spadku się oświadczaćymi i z tymże kuratorem przeprowadzona zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Mielnica, 6 lipca 1892.

L. 9338 (4562 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie ustanawia w sprawie intabulacji prawa zastawu dla kwoty 198 zł. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Chrzanowie w stanie biernym realności pod lwh. 24 w Gromcu dla niewiadomego z miejsca pobytu Franciszka Porurta, celem doręczenia mu tak uchwaly hipotecznej z dnia 22 kwietnia 1892 l. 4966, jako też możliwych dalszych, kuratorem ad actum adwokata dr. Gaszyńskiego w Chrzanowie.
Jest rzeczą kuranda, albo sądowi innego pełnomocnika wskazać, lub kuratorowi informacji udzielić, gdyż inaczej złe skutki z opóźnienia sam sobie przypisze.
C. k. Sąd powiatowy.
Chrzanów, dnia 25 lipca 1892.

L. 3312 (4529 2—3)
Ck. Sąd powiatowy w Żabnie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Uschera recte Aschera Grossbarda, Maryę Abram, Rachelę Wieliczker i W. (Wilhelma) Rozkosznego, dla których ustanowił kuratora w osobie dr. Mycińskiego, notaryusza w Żabnie, iż na prośbę Chaima Szyi Grossbarda i Debory Grossbardowej z dnia 25 maja 1892 l. 3312 wdrożył postępowanie amortyzacyjne względem umorzenia i wykreślenia intabulowanych z mocy transakcji z daty Żabno 30 kwietnia 1842 ks. gr. gm. Żabno objętej starych pretensyj, a to Szyi recte Chaima Szyji Grossbarda w kwocie 41 złr. mk., Maryi Abram w kwocie 40 złr. mk., Ruchli Wieliczker w kwocie 6 złr. 24 kr. mk., W. Rozkosznego w ilości 12 złr. mk.
Wzywa się więc wymienionych niewiadomych z miejsca pobytu, aby do dnia 15 lipca 1893 pretensje swe do powyższych sum w tutejszym sądzie zgłosili, inaczej bowiem na żądanie Chaima Szyji Grossbarda i Debory Grossbardowej umorzenia i wykreślenie wymienionych sum z karty ciężarów rzeczonych realności nastąpi.
C. k. Sąd powiatowy.
Żabno, 13 czerwca 1892.

L. 2191 (4593 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Jana Różniatowskiego, iż celem doręczenia temuż tusąd. uchwały tabularnej z dnia 20 lutego 1890 l. 1644 wydanej wskutek podania Abrahama Nagelberga i Wolfa Seher o podpisanie par. gr. 2743 z ciała hip. wyk. hip. 641 ks. gr. gm. kat. Bouszów Jana Różniatowskiego własnego, i utworzenie nowego ciała hipotecznego na rzecz proszących, ustanowiony został kuratorem p. Jan Kopertyński z Bursztyna i wzywa go, by celem strzeżenia praw swych do ustanowionego kuratora się zgłosił.
C. k. Sąd powiatowy.
Bursztyn, dnia 25 marca 1892.

L. 11330 (4591 2—3)
Stanisławowski ek. Sąd obwodowy jako handlowy podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Herscha Bannera kupca w Stanisławowie względem zagubionego rzekomo wekslu z daty Stanisławów 6 maja 1892 na kwotę 219 zł. 42 ct. opiewającego, 5 listopada 1892 w Stanisławowie płatnego, przez proszącą Herscha Bannera na rzecz firmy H. Brust & Comp. w Wiedniu zaakceptowanego, a nazwiskiem wystawcy nie zaopatrzonego, postępowanie amortyzacyjne się wdraża.
Wzywa się przeto obecnego posiadacza tego wekslu, aby tenże w okresie 45 dni, od dnia 5 listopada 1892 licząc, tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, ile że w przeciwnym razie weksel ten na ponowną prośbę jako umorzony uznany zostanie.
Z ek. Sądu obwodowego.
Stanisławów, 20 lipca 1892.

L. 10676 (4624 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że do spadku po Janie Kryłacie, zmarłym w Myślatyczach dnia 17 marca 1836 powołany jest z ustawy tegoż syn Jan Krylat.
Gdy miejsce pobytu tegoż Jana Kryłata jest niewiadome, wzywa się go, aby w ciągu roku od dnia ogłoszenia tego edyktu deklarację spadkową wniośł, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionym dla kuratorem Hryńkiem Urrykiem z Myślatycz zostanie przeprowadzona.
Z c. k. sądu powiatowego.
Mościska, dnia 31 grudnia 1891.

L. 12017 (4717 2—3)
Dr. Artur Weigel ek. notaryusz w Czarnym Dunajcu po wykonaniu przysięgi dla ek. notaryuszów przepisanej, upoważnionym zostaje do objęcia urzędu swego. Co się do powszechniej wiadomości podaje.
Sąd krajowy wyższy.
Kraków, 2 sierpnia 1892.

L. 11061 (4688 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wacława Hausnera, że Aleksander

Mach pozew przeciwko niemu i Antoninie Hausner o zapłacenie 400 zł. a. w. z pn. de praes 15 lipca 1892 l. 11061 wniośł, który do rozprawy sumarycznej zadekretowano i termin do rozprawy na dzień 22 sierpnia 1892 godz. 10 rano w tutejszym sądzie wyznaczono, oraz kuratorem dla Wacława Hausnera adw. dr. Władysława Grabowskiego w Jarosławiu ustanowiono.

Jest tedy rzeczą Wacława Hausnera na powyższym terminie w sądzie stawić się, ewentualnie kuratorowi odpowiednich udzielić informacji albo innego zastępcę sądowi przedstawić, gdyż w przeciwnym razie wyniknąć mogące następstwa sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.
Jarosław, dnia 20 lipca 1892.

L. 6945 (4735)
Samborski ek. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze stowarzyszeń wpisał przy firmie „Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Stryju zastępowane stowarzyszenie z ograniczoną poręką“, że na walnem zgromadzeniu członków z 28 lutego 1892 Józef Horowitz, Jakób Schorr, i w miejsce dotychczasowego dyrektora Izaaka Siegla, Izaak Schönfeld młodszy, wszyscy właściciele realności w Stryju dyrektorami wybrani zostali.
Sambor, 7 czerwca 1892.

L. 3426 (4605 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Nisku dla niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Jabłońskiego w sporze Walentego Sochy przeciw niemu o własność realności lwh. 299 gminy katastralnej Jeżowe objętej, ustanawia kuratorem Marcina Laufra z Jeżowego, wzywa się Stanisława Jabłońskiego do udzielenia informacji kuratorowi lub o zamianowanie pełnomocnika.
Nisko, dnia 3 czerwca 1892.

L. 3914 ((4607 1—2))
C. k. Sąd powiatowy w Roźniatowie podaje do wiadomości, że celem doręczenia z miejsca pobytu niewiadomej Annie Dudyn uchwały tabularnej z dnia 27 stycznia 1892 do l. 290, ustknowił dla kuratorem Matija Capów z Jasienowca.
C. k. sąd obwodowy.
Roźniatów, 14 lipca 1892.

L. 10865 (4613 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Samsonowi Bauer, Salamonowi Schächter i Dorze Schächter pto. 78 zł. wa. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Salomona Schächtera ustanowił kuratorem tut. adw. dr. Zipsera i doręczył pierwszemu tusąd. nakaz zapłaty z dnia 16 lipca 1892 l. 10071.
Wzywa się tedy Salomona Schächtera, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił.
C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 30 lipca 1892.

L. 10133 (4612 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Wolfa Eisenkrafta przeciw Iwanowi Drohomireckiemu pto. 139 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Iwana Drohomireckiego, adw. dr. Jakóba Staubera, z substytucją adw. dr. Krobickiego, i doręczył kuratorowi dr. Stauberowi nakaz zapłaty z 16 lipca 1892 l. 10133.
C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 16 lipca 1892.

L. 3881 (4649 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Sieniawie zawiadamia Iwana Chodania i Dmytra Chodania, z miejsca pobytu niewiadomych, że Mikołaj Chodyń dnia 8 stycznia 1891 w Cetuli beztestamentalnie zmarł, i wzywa tychże, ażeby w przeciągu jednego roku licząc od ostatniego ogłoszenia do tego spadku tym pewniej się zgłosili, ile że spadek tylko z oświadczonejmi spadkobiercami i z kuratorem ich Iwanem Łyczyniakiem pertraktowanym będzie.
Sieniawa, 13 czerwca 1892.

L. 2453 (4662 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach ustanawia w sprawie tabularnej c. k. gł. Urzędu podatkowego w Brodach przeciw Israelowi Thumin et Cons. i intabulację prawa zastawu dla zaległości podatkowej 138 zł. 73 1/2 ct. w stanie biernym realności pod lk. 1473 w Brodach dla niewiadomej z miejsca pobytu Feigi z Thuminów Margulies kuratorem ad actum adwokata kraj. dr. Orskiego. O tem ją się uwiadamia, by się do tegoż kuratora zgłosiła — lub też innego pełnomocnika ustanowiła.
C. k. Sąd powiatowy.
Brody, dnia 20 lutego 1891.

L. 2410 (4705 3-3)

Niewiadomą z miejsca pobytu Scheindlę Berkowicz zawiadamia się, iż w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu przeciw niej o 204 zł. 2 ct. a. w. zpn. ustanowiono dla niej kuratorem ad actum adwokata dra Grossa w Brodach, któremu wszelkie w tej sprawie zapadłe i zapasłe mające a dla niej przeznaczone uchwały doręczone zostaną.

Wzywa się więc ją, aby temu kuratorowi udzieliła potrzebne informacje w tej sprawie albo innego swego pełnomocnika tu tejszemu sądowi przedstawiła, gdyż w razie przeciwnym ze zaniedbania tego zle skutki wyniknąć mogące sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.
Brody, dnia 18 lutego 1891.

L. 34054 (4629 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie w skutek wydanego na dniu 30 lipca 1892 do l. 34054 na prośbę Saueła Achta nakazu zapłaty na rzecz tegoż przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefo-

wi Samuela o 195 zł. ustanawia dla tegoż niewiad. z miejsca pobytu kuratorem p. adw. dr. Aleksandra Rogalskiego z zastępstwem adw. dr. Konstantego Lewickiego oraz zawiadamia go tym edyktem z wezwaniem, aby pomienionemu kuratorowi potrzebną informację udzielił do swej obrony potrzebne kroki poczynił i o tem tutejszemu sądowi doniósł.

We Lwowie, dnia 30 lipca 1892.

L. 4155 (4586 3-3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowo-wekslowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jachila Besena, że Markus Gottesmann z Bolechowa wniósł przeciw niemu w dniu 29 lipca 1892 l. 4155 prośbę o nakaz zapłaty sumy resztującej 1300 zł. zpn. z weksłu z daty Podhajce 3 grudnia 1891 i że równocześnie wydany nakaz zapłaty do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Madeyskiego się doręcza.

C. k. Sąd obwodowy.
Brzeżany, 30 lipca 1892.

L. 4223

C. k. Sąd obwodowy jako handlowo-wekslowy w Brzeżanach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jachila Besena, że Eidla Rapaport z Brzeżan jako żyrataryuszka Herscha Rapaporta wniosła przeciw niemu w dniu 1 sierpnia 1892 l. 4223 prośbę o nakaz zapłaty sumy 1000 zł. zpn. z weksłu z daty Podhajce 15 kwietnia 1891 i że równocześnie wydany nakaz zapłaty do rąk ustanowionego kuratora adw. dr. Madeyskiego się doręcza.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, 1 sierpnia 1892.

L. 10813

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Towarzystwa kredytowego dla rękodzieł i przemysłu w Kołomyi przeciw Senderowi Sobel i Adolfowi Schwarz 250 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Adolfa Schwarza adwokata dra Zipsera z substytucją adwokata dr. Rittigsteina i doręczył nakaz zabez-

pieczenia z 26 lipca 1892 l. 10813 dla Adolfa Schwarz przeznaczonego kuratorowi adwokatu dr. Zipser.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Kołomyja, 26 lipca 1892.

L. 4574

Jana Wojcika, z Łaczek brzeskich, którego miejsce pobytu nie jest wiadome zawiadamia się, że w sporze ustnym gminy Łaczki brzeskie przeciw Stanisławowi Wojcikowi i innym o własność i posiadanie parcel gruntowych 1286/1, 1286/2 1316 gminy katastralnej Łaczki brzeskie ustanowiono dla niego kuratorem dr. Mieczysława Brzaskiego adwokata w Mielcu i napis pozwu mu doręczono i wzywa się go, aby na terminie dnia 29 sierpnia 1892 sam do rozprawy stanął lub kuratorowi informacyi do obrony udzielił ewentualnie innego zastępcę sądowi przedstawił.

C. k. Sąd powiatowy.
Radomyśl dnia 20 czerwca 1892.

Doniesienia prywatne.

Wszelkie Losy

kupuje i sprzedaje najkorzystniej
Kantor wymiany

KITZ i STOFF

Lwów, plac Hallicki l. 1.

189

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Najlepsza ochrona!

naprzeciw niedospożycy lub niestrawności żołądka. „Kieliszek starej żytniej wódki“.

BALLABANÓWKA

bez cukru i bez anyżu w skutkach zupełnie wyrównuje prawdziwy koniak. Litrową butelkę za 90 ct.

poleca handel 885

Karola Ballabana
we Lwowie.

MASO NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU.
Masło ta leczy wrzodźki, przyszcze, czerwoności, krosty, węgrzy, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty na częstych ciążach porośniętych włosami i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.
Słoik 2¹/₂ franków we Francji w Paryżu w aptece p. MOULIN 30, rue Louis-le-Grand.
We Lwowie w apt. pp. Mikolascha i Wewiorskiego — w Krakowie w apt. pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego. 739

Centralne biuro sprawunków
dla prowincyi 117
Lwów, ulica Kopernika L. 11.

Kuchnie

kaflowe
zaczawszy od zł. 75

utrzymuje

na składzie

Arnold Werner

we Lwowie
Sobieskiego 3.

Sztuczne zęby i szczęki
według najnowszego systemu amerykańskiego w kaucuku, złocie, celluloidzie, jako też wszelkie reparacje zębów trwale i tanio, także na raty wykonywa atelier dentystyczno-techniczne
B. BERGERA
we Lwowie ul. Karola Ludwika l. 5
w domu Wgo p. Stromengera

Biuro

największego na kuli ziemskiej Towarzystwa ubezpieczeń życiowych

EQUITABLE

znajduje się we Lwowie przy ulicy
Wałowej l. 23. 455

Nowość!

W każdym domu niezbędny
BAROSKOP
(chemiczna wskazówka pogody)
z termometrami Celsjusza i Reamura.
Wskazuje pogodę na 24 godzin naprzód.
Elegancka i praktyczna ozdoba pokojowa.
Za poprzednim nadesłaniem kwoty zł. 1 40 nadsyłają do każdej stacji
Rederer i Spółka
Wiedeń, I. Köllnerhofg. 3/42.
Skład prawdziwych schwarzwaldzkich domków i szkatulek wskazujących stan pogody. 911

Orzeczenie laboratorium chemicznego król. stoł. miasta Lwowa.

Nieźrówną dobroć tych tutek dowodzi obecne orzeczenie chemicznego laboratorium kr. stoł. miasta Lwowa.

Tutki higieniczne S. W. Niemojowskiego nie zawierają żadnych zdrowiu szkodliwych składników.

L. 19148 1892.
Do pana Stefana Wierusz Niemojowskiego, fabrykanta tutek cygaretowych we Lwowie.
Z polecenia Magistratu z dnia 24 marca 1892 l. 19148 zbadaniem nadesłany przez pana papier cygaretowy, oznaczony wodnym napisem „S. W. Niemojowski“ i znalazłem, że takowy nie zawiera żadnych niebezpiecznych składników i tak pod względem wydawanego procentu popiołu jak i wydobywających się dymów odpowiada zupełnie wszelkim wymagom higienicznym.
Z miejskiego laboratorium chemicznego.
Lwów, dnia 30 marca 1892.
Widziano w Prezydium Magistratu.
Mochacki w. r. Dr. M. D. Wąsowski w. r. prezydent. zaprzysięgły chemik miejski i sąd.

Do każdego pudełka tutek zaopatrzonego firmą S. W. NIEMOJOWSKI dołącza się powyższe orzeczenie laboratorium chemicznego król. stoł. miasta Lwowa. 27

Ostrzega się przed naśladownictwem.

Do nabycia w sklepach S. W. Niemojowskiego we Lwowie: Teatralna 3, Jagiellońska 6; w Krakowie Sukiennice 28, oraz we wszystkich znaczniejszych handlach i trafikach.

Kantor
ulica Hetmańska 22.

Kantor
ulica Hetmańska 22.

Fabryka sztucznych nawozów

Spółki komandytowej

Juliana Wanga we Lwowie 904

poleca do uprawy jesiennej od 1 sierpnia po niższych cenach

maczkę i superfosfat z kości

gwarantując nie tylko podany procent lecz także jakość tych składników
Cennik i sposób użycia na żądanie bezpłatnie i franko.

Parkiety i posadzki deszczułkowe

oraz wszelkie wyroby stolarskie, jako to okna, drzwi, bramy, opaski (Verkleidungen), listwy profilowane (karnesy), listwy do podłóg, listewki na ubrania ogrodowe, listwy do krycia dachów, dalej przyjmuje do heblowania i rznięć deski na podłogi łaty itd. roboty maszynowe jakoteż **krzesła ogrodowe** składane
poleca parowa fabryka

Braci Wczelak we Lwowie.

Zakupuje wszelkie materyały tarte.

DOERINGA MYDŁO z sową

najlepsze i najodpowiedniejsze ze wszystkich mydeł toaletowych

do codziennego użycia,

najlepszy i najłagodniejszy środek do mycia się

dla pań i dla osób o skórze delikatnej i czułej.

Przymioty mydła Doeringa: Czyści dokładnie, daje miłą woń, jest absolutnie nieszkodliwym, wolne od alkalicznych przymieszek, z powodu powolnego zużycia się tańsze od innych mydeł wszelkiego rodzaju.
Skutki mydła Doeringa: Głębokość i świeżość skóry, usunięcie nieczystości skóry.

Z powodu łagodności nader sposobne do mycia niemowląt i dzieci. —

Nader pomyślny skutek czyni mydło Doeringa z sową

najlepszym mydłem świata

Dostać można 30 ct. za sztukę.

We Lwowie: u pp. F. S. Bardasza, S. Gabriela i J. Chlebownika plac Hallicki 3, Gerwigiewicza i J. Bauera, Alojzego Hübnera, H. Leona fryzjera, ulica Teatralna 7, Seyfartha i Dydyńskiego, Wrzesnińskiego i Włodki ulica Hallicka 4, Leopolda Lityńskiego droguerya ulica Kopernika 2 — w Drohobyczu u Marcina Bałandy — w Jarosławiu u J. Ryzewicza i Sp. — w Kołomyi u J. P. Goertza — w Tarnopolu u M. Bellemera. 794

Główny skład dla Austrii i Węgier: A. Motsch i Sp. Wiedeń I. Lugeck 3.